

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 283

fyrtyiosjätte årgången

31 oktober 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 1905/2003 av den 27 oktober 2003 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av furfurylalkohol med ursprung i Folkrepubliken Kina** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1906/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 8
- Kommissionens förordning (EG) nr 1907/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn 10
- Kommissionens förordning (EG) nr 1908/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick 12
- Kommissionens förordning (EG) nr 1909/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick 14
- Kommissionens förordning (EG) nr 1910/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker till vissa tredje länder med avseende på tolfte delanbudsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1290/2003 17
- Kommissionens förordning (EG) nr 1911/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget 18
- Kommissionens förordning (EG) nr 1912/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget 21
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1913/2003 av den 30 oktober 2003 om inledande av en anbudsinfordran för tilldelning av exportlicenser enligt system A3 inom sektorn för frukt och grönsaker (tomater, apelsiner, citroner, bordsdruvor, äpplen)** 25

Pris: 18 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens förordning (EG) nr 1914/2003 av den 30 oktober 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1488/2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3448/93 när det gäller att hänföra vissa kvantiteter av vissa basprodukter enligt bilaga I till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen till förfarandet för aktiv förädling utan förhandskontroll av de ekonomiska kraven	27
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1915/2003 av den 30 oktober 2003 om ändring av bilagorna VII, VIII och IX till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 när det gäller handel och import av får och getter samt vilka åtgärder som skall vidtas efter det att transmissibla spongiforma encefalopater hos nötkreatur, får och getter har bekräftats ⁽¹⁾	29
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1916/2003 av den 30 oktober 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1555/96 vad beträffar tröskelvolymen för tilläggstull för gurka, kronärtskockor, klementiner, mandariner och apelsiner	34
Kommissionens förordning (EG) nr 1917/2003 av den 30 oktober 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1834/2003 om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia	36
Kommissionens förordning (EG) nr 1918/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter	37
Kommissionens förordning (EG) nr 1919/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris	43
Kommissionens förordning (EG) nr 1920/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar	46
Kommissionens förordning (EG) nr 1921/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris	48
Kommissionens förordning (EG) nr 1922/2003 av den 30 oktober 2003 om avvisande av ansökningar om exportlicens för vissa bearbetade spannmålsprodukter	49
Kommissionens förordning (EG) nr 1923/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1814/2003	50
★ Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ⁽¹⁾	51
★ Kommissionens direktiv 2003/95/EG av den 27 oktober 2003 om ändring av kommissionens direktiv 96/77/EG om särskilda renhetskriterier för andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel ⁽¹⁾	71

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2003/774/EG:

★ Kommissionens beslut av den 30 oktober 2003 om godkännande av vissa behandlingar för att förhindra utvecklingen av patogena mikroorganismer i tvåskaliga blötdjur och marina snäckdjur ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 3984]	78
--	----

Europeiska centralbanken

2003/775/EG:

- ★ Europeiska centralbankens riktlinje av den 23 oktober 2003 för de deltagande medlemsstaternas transaktioner med rörelsemedel i utländsk valuta enligt artikel 31.3 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (ECB/2003/12) 81

2003/776/EG:

- ★ Europeiska centralbankens beslut av den 23 oktober 2003 om ändring av beslut ECB/2002/12 av den 19 december 2002 om godkännande av den mängd mynt som skall ges ut 2003 (ECB/2003/13) 87

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1905/2003

av den 27 oktober 2003

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av furfurylalkohol med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (nedan kallad "grundförordningen")⁽¹⁾, särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med Rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Provisoriska åtgärder**

- (1) Genom förordning (EG) nr 781/2003⁽²⁾ (nedan kallad "förordningen om preliminär tull") införde kommissionen en preliminär antidumpningstull på import av furfurylalkohol med ursprung i Folkrepubliken Kina. Denna hade formen av en specifik tull, motsvarande skademarginalen, på mellan 21 och 181 euro per ton.

2. Efterföljande förfarande

- (2) Efter införandet av den preliminära antidumpningstullen underrättades parterna om de omständigheter och överväganden som legat till grund för förordningen om preliminär tull. Några parter lämnade skriftliga synpunkter. Alla berörda parter som begärde det gavs tillfälle att bli hörda av kommissionen. Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera införandet av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär tull. Parterna beviljades även en period inom vilken de kunde lämna uppgifter efter denna underrättelse.

- (3) De muntliga och skriftliga synpunkter som de berörda parterna framförde togs under övervägande och beaktades vid behov vid fastställandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten.

- (4) Kommissionen fortsatte att inhämta alla uppgifter som den bedömde nödvändiga för fastställandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten. Förutom de kontrollbesök på plats som företogs hos de företag som anges i skälen 10 och 11 i förordningen om preliminär tull företogs dessutom kontrollbesök på plats hos följande användare i gemenskapen efter införandet av provisoriska åtgärder:

— Bakelite AG, Iserlohn-Lethmate, Tyskland.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

- (5) Eftersom det inte framfördes några synpunkter rörande den berörda produkten och den likadana produkten bekräftas de preliminära slutsatserna i skälen 12–17 i förordningen om preliminär tull.

C. DUMPNING**1. Marknadsekonomisk status**

- (6) Det lämnades ingen ytterligare bevisning rörande beslutet att inte bevilja de fyra samarbetsvilliga kinesiska exportörerna marknadsekonomisk status. Slutsatsen i skäl 20 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför.

2. Individuell behandling

- (7) I förordningen om preliminär tull beviljades tre samarbetsvilliga producenter individuell behandling, under det att en nekades detta. Grundvalen för beslutet om huruvida individuell behandling skulle beviljas återspeglar de villkor som anges i artikel 9.5 i grundförordningen. Gemenskapsindustrin ifrågasatte huruvida kommissionen borde stödja sig på denna artikel, eftersom den trädde i kraft först efter det att den nu aktuella undersökningen inletts.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1972/2002 (EGT L 305, 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 114, 8.5.2003, s. 16.

- (8) Frågan om individuell behandling avgjordes på grundval av de kriterier som gällde när den nu aktuella undersökningen inleddes. Dessa kriterier är identiska med de kriterier som anges i artikel 9.5 i grundförordningen och har använts i många år. Hänvisningen i förordningen om preliminär tull till artikel 9.5 i grundförordningen följer således endast en långvarig praxis.
- (9) I samband med det preliminära fastställandet nekade kommissionen en samarbetsvillig kinesisk exporterande producent (Henan Huilong Chemical Industry Co. Ltd, nedan kallat "Huilong"), som både producerade och handlade med furfurylalkohol, individuell behandling med motiveringen att det inte gick att fastställa graden av statligt inflytande i Huilongs affärsverksamhet. I skäl 29 i förordningen om preliminär tull anges det dock att denna fråga kommer att tas upp till behandling igen i samband med det slutgiltiga fastställandet.
- (10) Den berörda exportören hävdar att det preliminära fastställandet var inkorrekt och att företaget bör beviljas individuell behandling. Till stöd för detta framför företaget att det inte fanns någon bevisning för direkt statligt inflytande i företaget och att den volym furfurylalkohol som var föremål för handel utgjorde mindre än 5 % av dess produktion under undersökningsperioden. Dessutom hade företaget köpt en del av de produkter som var föremål för handel från en annan samarbetsvillig exportör som redan hade beviljats individuell behandling.
- (11) Efter införandet av provisoriska åtgärder har inga ytterligare uppgifter framkommit som tyder på att det skulle förekomma något statligt inflytande i Huilongs affärsverksamhet. Huilong har gått med på att upphöra med sin handel med furfurylalkohol om det beviljas individuell behandling.
- (12) Följaktligen dras slutsatsen att det statliga inflytandet i Huilongs affärsverksamhet, om något sådant överhuvudtaget förekommer, inte kan vara betydande och hur som helst inte är tillräckligt för att möjliggöra kringgående av åtgärderna. På denna grundval beslutades det att det preliminära fastställandet skulle ses över och att Huilong skulle beviljas individuell behandling.

3. Jämförbart land

- (13) De exporterande producenterna invände mot valet av Förenta staterna som jämförbart land och hävdade på nytt att Thailand vore ett bättre alternativ. Detta påstående grundar sig på argumenten att i) produktionskostnaderna är lägre i Thailand, ii) Thailand är den huvudsakliga försörjningskällan av den furfurylalkohol som importerats till EU, och iii) att de klagande godtar att det inte finns någon bevisning för att importen från Thailand sker till dumpade priser.
- (14) Såsom anges i skäl 33 i förordningen om preliminär tull var endast en producent, som var belägen i Förenta staterna, beredd att samarbeta i undersökningen. Det

fastställdes dessutom preliminärt att Förenta staterna uppfyllde de nödvändiga kriterierna för att väljas som jämförbart land.

- (15) Det finns inget som tyder på att vare sig Thailand eller Sydafrika skulle vara bättre alternativ. De exporterande producenterna har inte lämnat någon bevisning rörande produktionskostnaderna för furfurylalkoholproducenterna i Thailand och Sydafrika, annan än en extrapolering av de exportpriser som uppgivits i klagomålet och av Eurostats uppgifter. Dessutom vägrade den thailändska producenten att samarbeta i undersökningen. Följaktligen ansågs det att dessa länder inte rimligen kunde användas för att konstruera normalvärdet, eftersom det inte fanns någon tillförlitlig eller kontrollerbar bevisning att grunda en beräkning på.
- (16) Eftersom det inte framkommit någon ny bevisning som strider mot de preliminära slutsatserna i skäl 33 i förordningen om preliminär tull bekräftas dessa slutsatser.

4. Dumpning

4.1. Normalvärde

- (17) De exporterande producenterna hävdade att det konstruerade normalvärdet är för högt för att anses vara rimligt. Till stöd härför hänvisar de till de lägre priserna för furfurylalkohol från Thailand, vilken inte påstås dumpas, och till det lägre normalvärde som de klagande framlade före inledandet av undersökningen.
- (18) Normalvärdet fastställdes i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen på grundval av uppgifter som inhämtats i det jämförbara landet, dvs. Förenta staterna. Det bekräftas dessutom att det konstruerade normalvärdet beräknats på grundval av faktiska priser och kostnader som kontrollerats vid ett kontrollbesök på plats hos den samarbetsvilliga furfurylalkoholproducenten i Förenta staterna.
- (19) Eftersom det inte finns några kontrollerade uppgifter rörande vare sig Sydafrika eller Thailand, anses de uppgifter som lämnats av de amerikanska furfurylalkoholproducenterna utgöra bästa tillgängliga uppgifter för konstruktionen av normalvärdet. Undersökningsresultaten enligt skäl 34 i förordningen om preliminär tull bekräftas följaktligen.

4.2. Exportpris

- (20) Exportpriserna har justerats något till följd av synpunkter, som stöds av bevisning, rörande de fraktkostnader som använts.
- (21) De exporterande producenterna invände även mot den metod som anges i skäl 36 i förordningen om preliminär tull och som använts för beräkningen av exportpriserna för de icke samarbetsvilliga företagen.

- (22) Det bör erinras om att samarbetsviljan var låg i detta fall och att exportpriserna därför fastställts på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen. I förordningen om preliminär tull användes priser och volymer för den samarbetsvilliga producent som inte beviljats individuell behandling, dvs. Huilong.
- (23) Denna producent har nu beviljats individuell behandling och dess dumpningsmarginal har beräknats på grundval av dess egen försäljning till EU under undersökningsperioden. Det var således nödvändigt att göra en ny beräkning av värdet på de icke-samarbetsvilliga företagens export. Denna nya beräkning grundar sig på en representativ mängd av de fyra samarbetsvilliga exportörernas försäljning till EU. I syfte att säkerställa att de transaktioner som används är tillförlitliga användes ett stickprov motsvarande 25 % av volymen. Stickprovet utgjordes av fakturorna från de fyra samarbetsvilliga producenter som hade de lägsta genomsnittliga transaktionspriserna. Det ansågs lämpligt att använda de lägsta transaktionspriserna, eftersom det inte finns några skäl att tro att de icke-samarbetsvilliga företagens försäljning skulle ha skett till högre priser än de samarbetsvilliga producenternas priser. Det genomsnittliga pris som räknats fram på detta sätt användes därefter för att fastställa de övriga dumpnings- och skademarginalerna.

4.3. Jämförelse

- (24) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas de preliminära slutsatserna i skäl 37 i förordningen om preliminär tull.

4.4. Dumpningsmarginal

- (25) Dumpningsmarginalerna, vilka justerats mot bakgrund av ovannämnda faktorer, är följande (uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns):

Företag	Marginal
Gaoping	93 %
Huilong	90 %
Linzi	78 %
Zhucheng	80 %
Alla andra företag	112 %

D. GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (26) De fyra samarbetsvilliga exportörerna hävdade att Transfurans Chemicals BVBA (TFC), Belgien, och International Furan Chemicals BV (IFC), Nederländerna, inte utgör gemenskapsindustrin i den mening som avses i artiklarna

5.4 och 4.1 i grundförordningen, eftersom dessa företag är mycket små när det gäller antalet anställda och ägs av ett privatägt företag i Dominikanska republiken, dvs. Central Romana Corporation (CRC).

- (27) Dessa argument har inte kunnat godtas. För det första är små och medelstora företag helt klart berättigade att inge ett klagomål och kan utgöra gemenskapsindustrin i den mening som avses i artiklarna 5.4 och 4.1 i grundförordningen.
- (28) För det andra har undersökningen, såsom anges i skäl 43 i förordningen om preliminär tull, visat att den furfurylalkohol som produceras av TFC har sitt ursprung i gemenskapen och att produktionsprocesser, tekniska investeringar och kapitalinvesteringar för produktion och försäljning äger rum i gemenskapen. Det faktum att TFC, IFC och CRC är varandra närstående genom gemensamt ägande, såsom anges i skäl 42 i förordningen om preliminär tull, utesluter inte tillämpningen av artiklarna 5.4 och 4.1 i grundförordningen.
- (29) De kinesiska exporterande producenternas argument avvisas därför och undersökningsresultaten i skäl 44 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

E. SKADA

1. Förbrukning av furfurylalkohol i gemenskapen

- (30) Eftersom det inte framkommit några nya uppgifter om förbrukningen bekräftas de preliminära undersökningsresultaten i skälen 46–48 i förordningen om preliminär tull.

2. Import av furfurylalkohol till gemenskapen

- (31) Eftersom det inte framkommit några nya uppgifter om importen till gemenskapen av furfurylalkohol bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 49–63 i förordningen om preliminär tull.

3. Gemenskapsindustrins ekonomiska situation

- (32) De fyra kinesiska exporterande producenterna hävdade att gemenskapsindustrin inte hade lidit skada, eftersom de flesta av de skadeindikatorer (särskilt försäljningsvolym, försäljningspriser, lager, lönsamhet, kassaflöde och investeringar) som fastställts av kommissionen inte överensstämde med IFC:s och TFC:s offentliga reviderade räkenskaper. De hävdade att vissa indikatorer, t.ex. lönsamhet, lager och kassaflöde, i IFC:s och TFC:s reviderade räkenskaper antingen uppvisade en positiv utveckling eller låg på en stabil nivå.

- (33) IFC:s och TFC:s offentliga reviderade räkenskaper omfattar även annan verksamhet än produktion av den berörda produkten. Dessutom täcker IFC:s och TFC:s offentliga reviderade räkenskaper perioden oktober 2001–september 2002, under det att den undersökningsperiod som avses i skäl 4 i förordningen om preliminär tull täcker perioden 1 juli 2001–30 juni 2002. Såsom anges i skälen 41 och 44 i förordningen om preliminär tull konstaterades det att TFC, IFC och CRC samtliga ingick i en och samma ekonomiska enhet. För att bedömningen av vissa skadeindikatorer skulle bli meningsfull var det därför nödvändigt att beakta vissa uppgifter från CRC. Det erinras dessutom om att, såsom nämns i skälen 105 och 106 i förordningen om preliminär tull, IFC:s egen handelsverksamhet i gemenskapen inte faller inom ramen för denna undersökning, fastän den ingår i IFC:s reviderade räkenskaper. Såsom nämns i skälen 101–104 i förordningen om preliminär tull ingår dessutom IFC:s exportförsäljning i de reviderade räkenskaperna, under det att undersökningen uteslutande omfattade gemenskapsindustrins ekonomiska situation när det gäller gemenskapsmarknaden.
- (34) Dessa faktorer förhindrar att skadefaktorerna kan härröras från IFC:s och TFC:s offentliga räkenskaper såsom föreslagits av de fyra exporterande producenterna. Det bör dessutom erinras om att kommissionens undersökningsresultat är förenliga med de uppgifter som finns tillgängliga för berörda parter att ta del av.
- (35) Den kinesiska exporterande producenternas argument avvisas därför och undersökningsresultaten samt slutsatsen i skälen 86–91 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

F. ORSAKSSAMBAND

- (36) De fyra kinesiska exporterande producenterna hävdade att det inte fanns något orsakssamband eftersom det inte förelåg någon skada. Skulle det föreligga skada är det inte importen från Folkrepubliken Kina, utan importen från Thailand som bidragit till gemenskapsindustrins ekonomiska situation.
- (37) De kinesiska exporterande producenterna tillhandahöll emellertid ingen ny bevisning till stöd för sitt påstående. Det erinras om att i skälen 107–111 i förordningen om preliminär tull, och i enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen, analyserade kommissionen den sammantagna importen av furfurylalkohol till gemenskapen från andra tredje länder som en annan känd faktor utöver den dumpade importen. Denna analys omfattade även importen från Thailand, både med avseende på volymer och priser.
- (38) Importen från Thailand svarade för cirka 96 % av importen av furfurylalkohol från tredje land. Den volymmässiga ökningen av importen av furfurylalkohol

till gemenskapen från Thailand beskrivs i skäl 109 i förordningen om preliminär tull. Det konstaterades dessutom att priserna för importen från Thailand låg på en betydligt högre nivå än de kinesiska exporterande producenternas priser (över 24 % under undersökningsperioden) och till och med var högre än gemenskapsindustrins priser (över 6 % under undersökningsperioden).

- (39) De kinesiska exporterande producenternas argument avvisas därför och undersökningsresultaten samt slutsatsen i skälen 92–113 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

- (40) De kinesiska exporterande producenterna och en intresseorganisation hävdade att de provisoriska åtgärderna har haft en större inverkan på användarna och formgjutningsindustrin än vad som framgår av kommissionens undersökningsresultat. Det hävdades bl.a. att användarnas intresse borde stå i förgrunden, eftersom sysselsättningen var mycket lägre i gemenskapsindustrin än i formgjutningsindustrin.
- (41) När det gäller de kinesiska exporterande producenternas argument är det att märka att de inte lämnade någon ny bevisning som var relevant för undersökningen av gemenskapens intresse. De kinesiska exporterande producenterna räknas hur som helst inte som berörd part i samband med fastställandet av gemenskapens intresse.
- (42) När det gäller intresseorganisationens argument är det att märka att detta undersöktes, trots att den inte samarbetade i undersökningen och inte lämnade någon ny bevisning till stöd för sitt argument. För detta ändamål företog kommissionen ett ytterligare kontrollbesök på plats hos en tysk användare. Den grundligare undersökningen bekräftade resultaten av den analys som gjordes i det preliminära skedet (se skäl 126 i förordningen om preliminär tull) och att den sammantagna verkan av de föreslagna slutgiltiga åtgärderna kommer att bli försumbar.
- (43) De kinesiska exporterande producenternas och intresseorganisationens argument avvisas därför och undersökningsresultaten samt slutsatsen i skälen 114–133 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

H. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

- (44) Med hänsyn till slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse görs bedömningen att slutgiltiga antidumpningsåtgärder bör införas i syfte att förhindra att dumpad import från Folkrepubliken Kina vållar gemenskapsindustrin ytterligare skada.

1. Nivå för undanröjande av skada

- (45) Det fastställdes preliminärt att en vinstmarginal på 10 % av den totala omsättningen av furfurylalkohol kunde anses vara en lämplig miniminivå som gemenskapsindustrin rimligtvis kunde förväntas uppnå om det inte förekom någon skadevällande dumpning. Denna vinstmarginal är även tillräcklig för att gemenskapsindustrin skall få utrymme till nödvändiga långsiktiga investeringar.
- (46) Gemenskapsindustrin hävdade att den vinstmarginal på 10 % som anges i skäl 136 i förordningen om preliminär tull inte återspeglar en avkastning som den rimligtvis kunde förväntas uppnå om det inte förekom någon skadevällande dumpning och med utgångspunkt från de föregående årens resultat begärde den i stället en vinstmarginal på minst 23,15 % av omsättningen.
- (47) I syfte att undersöka detta argument företogs ytterligare en fördjupad analys av alla tillgängliga uppgifter rörande vilken vinstmarginal som kunde anses vara en lämplig miniminivå som gemenskapsindustrin rimligtvis kunde förväntas uppnå om det inte förekom någon skadevällande dumpning. Vinsterna under de år som föregick undersökningsperioden analyserades på nytt. Det konstaterades att vinstmarginalerna faktiskt legat på mycket högre nivåer än 10 % under tidigare år. Följaktligen drogs slutsatsen att med hänsyn till utvecklingen av gemenskapsindustrins lönsamhet, förekomsten av dumpad import på gemenskapsmarknaden och de faktiska genomsnittliga vinsterna under de tre år som föregick undersökningsperioden hade en vinstmarginal på 15,17 % rimligtvis kunnat förväntats uppnås. Detta tillvägagångssätt är helt förenligt med gällande rättspraxis, särskilt domen i målet EFMA mot rådet ⁽¹⁾.
- (48) Följaktligen avvisades gemenskapsindustrins krav på en vinstmarginal på 23,15 %. Mot denna bakgrund har kommissionens beräkningar ändrats för att ta hänsyn till den reviderade vinstmarginalen.
- (49) Förutom ändringen av vinstmarginalen beräknades nivån för undanröjande av skada enligt den metod som redovisas i skäl 137 i förordningen om preliminär tull. På denna grundval fastställdes en icke-skadevällande prisnivå som möjliggör för gemenskapsindustrin, i ett läge då det inte längre förekommer någon dumpad import från det berörda landet, att täcka sina produktionskostnader och uppnå en skälig vinst. Som ett resultat av de reviderade beräkningarna fastställdes skademarginaler på mellan 8,9 och 32,1 %.

2. Den slutgiltiga tullens utformning och nivå

- (50) I enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör således den slutgiltiga tullen fastställas till nivån för skademarginalerna, eftersom skademarginalerna var lägre än de dumpningsmarginaler som konstaterats för samtliga berörda exporterande producenter.

- (51) Gemenskapsindustrin begärde att de slutgiltiga åtgärderna skulle utformas antingen som en kombination av en specifik tull (ett fast belopp i euro per ton) och en rörlig tull (motsvarande skillnaden mellan importpriset och ett förutfastställt minimipris) eller som en rörlig tull i form av ett minimiimportpris. Gemenskapsindustrin hävdade vidare att skillnaden mellan tullbeloppen för exportörerna var så stor att det kunde finnas risk för ytterligare kringgående i form av t.ex. kompensationsarrangemang eller absorption.

- (52) I syfte att undersöka detta påstående företogs en fördjupad analys av de olika eventuella formerna för åtgärderna. Eftersom åtgärderna måste vara effektiva ansågs varken en kombination av en specifik tull (fast belopp i euro per ton) och en rörlig tull eller enbart en rörlig tull vara tillräcklig för att undanröja den skada som vållats av dumpningen. Den förstnämnda formen används endast undantagsvis när de särskilda omständigheterna i ett fall kräver detta, t.ex. vid tydliga tecken på prismanipulation, under det att den sistnämnda formen leder till problem med att kontrollera efterlevnaden. I enlighet med förordningen om preliminär tull bör den tull som införs ha formen av ett specifikt belopp i euro per ton för att det skall vara möjligt att säkerställa att åtgärderna är effektiva och minska risken för att den berörda produkten ersätts med en annan produkt i samma allmänna produktkategori (t.ex. furfural), särskilt som prismanipulation förekommit i samband med några tidigare förfaranden rörande furfural ⁽²⁾.

- (53) I syfte att ytterligare minska risken för kringgående på grund av den mycket höga graden av bristande samarbetsvilja (40 %) och den stora skillnaden mellan tullbeloppen bör särskilda bestämmelser införas i detta fall i syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av antidumpingstullarna. Dessa särskilda bestämmelser innebär bl.a. att en giltig faktura som uppfyller de krav som anges i bilagan till denna förordning skall uppvisas för medlemsstaternas tullmyndigheter. Endast import som åtföljs av en sådan faktura kan deklareras i enlighet med de TARIC-tilläggsnummer som är tillämpliga för den berörda producenten. Import som inte åtföljs av en sådan faktura skall omfattas av den övriga antidumpingstull som gäller för alla andra exportörer. De berörda företagen har även uppmanats att lämna regelbundna rapporter till kommissionen i syfte att möjliggöra en korrekt uppföljning av deras försäljning av furfurylalkohol till gemenskapen. I fall där det inte lämnas någon rapport eller där rapporten avslöjar att åtgärderna inte är tillräckliga för att undanröja effekterna av den skadevällande dumpningen kan det bli nödvändigt att inleda en interimsoversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen.

- (54) Beräkningen av skadetröskeln på grundval av importpriset cif ger tullar på mellan 84 och 250 euro per ton.

⁽¹⁾ Förstainstansrättens dom av den 28 oktober 1999 i mål T-210/95.

⁽²⁾ EGT L 328, 22.12.1999, s. 1.

- (55) Ändringarna av dumpnings- och skademarginalerna inverkade inte på tillämpningen av regeln om lägsta tull. Följaktligen bekräftas den metod för fastställande av antidumpningstullen som anges i skäl 138 i förordningen om preliminär tull. Följande slutgiltiga tullsats bör tillämpas:

Företag	Värdetull	Specifik tull
Gaoping	18,3 %	160 euro per ton
Huilong	17,9 %	156 euro per ton
Linzi	8,9 %	84 euro per ton
Zhucheng	10,3 %	97 euro per ton
Alla andra företag	32,1 %	250 euro per ton

I. SLUTGILTIGT UTTAG AV DEN PRELIMINÄRA TULLEN

- (56) Med hänsyn till storleken på de dumpningsmarginaler som konstaterats för de exporterande producenterna i Folkrepubliken Kina och mot bakgrund av nivån på den skada som gemenskapsindustrin vållats, bedöms det som nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull genom förordningen om preliminär tull tas ut slutgiltigt till en sats som motsvarar den slutgiltigt införda tullen. I de fall där den slutgiltiga tullen är högre än den preliminära tullen bör endast de belopp för vilka säkerhet ställts motsvarande den preliminära tullen tas ut slutgiltigt.
- (57) Eventuella ansökningar om tillämpning av individuella företagsspecifika antidumpningstullsats (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller att nya produktions- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt beträffande eventuella ändringar av företagets verksamhet i fråga om produktion, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. denna namnändring eller ändring av produktions- eller försäljningsenheterna. Förordningen kommer därefter, vid behov, att ändras i enlighet därmed genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

- En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av furfurylalkohol som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2932 13 00 (TARIC-nummer 2932 13 00 90) med ursprung i Folkrepubliken Kina.
- Följande slutgiltiga antidumpningstullar skall tillämpas för produkter med ursprung i Folkrepubliken Kina:

Företag	Antidumpningstullsats (euro per ton)	TARIC-tilläggsnummer
Gaoping Chemical Industry Co. Ltd	160	A442
Linzi Organic Chemical Inc.	84	A440
Zhucheng Huaxiang Chemical Co. Ltd	97	A441
Henan Huilong Chemical Industry Co. Ltd	156	A484
Alla andra företag	250	A999

3. Tillämpningen av de individuella tullsatserna för de fyra företag som nämns i punkt 2 skall förutsätta att en giltig faktura som uppfyller kraven i bilagan uppvisas för medlemsstaternas tullmyndigheter. Om någon sådan faktura inte uppvisas skall den tullsats som gäller för alla andra företag tillämpas.
4. I de fall varorna har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller skall betalas fördelas vid fastställande av tullvärdet, i enlighet med artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, skall antidumpningstullen, beräknad på grundval av punkt 2, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller skall betalas.
5. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull enligt förordningen om preliminär tull beträffande import av furfurylalkohol som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2932 13 00 (TARIC-nummer 2932 13 00 90) med ursprung i Folkrepubliken Kina skall tas ut slutgiltigt enligt följande.

De belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga satsen för antidumpningstullen skall frisläppas. I de fall den slutgiltiga tullen överstiger den preliminära tullen skall endast det belopp för vilket säkerhet ställts motsvarande den preliminära tullen slutgiltigt tas ut.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 27 oktober 2003.

På rådets vägnar

A. MATTEOLI

Ordförande

BILAGA

Den giltiga faktura som avses i artikel 1.3 i denna förordning måste innehålla en förklaring som är undertecknad av en anställd vid företaget och innehålla följande:

1. Den anställdes namn och funktion vid det företag som utfärdat fakturan.
2. En förklaring med följande lydelse:

"Jag intygar härmed att [volym] furfurylalkohol enligt KN-nummer ex 2932 13 00 (TARIC-nummer 2932 13 00 90) som sålts på export till Europeiska gemenskapen och som avses i denna faktura producerats av [företagets namn och adress] i Kina. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."

3. Datum och underskrift.
-

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1335/2003 (EUT L 187, 26.7.2003, s. 16).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1906/2003
av den 30 oktober 2003
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter
och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 oktober 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	67,9
	060	52,8
	096	52,0
	204	59,7
	999	58,1
0707 00 05	052	133,5
	999	133,5
0709 90 70	052	103,2
	204	73,9
	999	88,6
0805 50 10	052	84,7
	204	84,1
	388	58,4
	524	51,3
	528	82,0
	600	76,5
	999	72,8
0806 10 10	052	102,8
	400	198,0
	508	307,1
	999	202,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	100,2
	060	37,8
	064	43,0
	388	77,2
	400	53,2
	404	83,8
	508	31,9
	720	53,5
	800	165,1
	804	98,6
	999	74,4
0808 20 50	052	108,9
	060	53,7
	064	60,3
	720	43,9
	999	66,7

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1907/2003**av den 30 oktober 2003****om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 79/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68 ⁽⁵⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.
- (2) Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetsskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.
- (3) Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.
- (4) Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten kvantitet och inte är representativt för marknaden. Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

- (5) För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (6) Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.
- (7) När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.
- (8) Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 13, 18.1.2003, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 oktober 2003 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

(i euro)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	5,78	0,40	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	8,73	—	0

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskrivs för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1908/2003**av den 30 oktober 2003****om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾ särskilt artikel 27.5 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att när exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick fastställs måste hänsyn tas till sockersituationen i gemenskapen och på världsmarknaden, och särskilt till de pris- och kostnadsfaktorer som anges i artikel 28 i den förordningen. I samma artikel föreskrivs att hänsyn även skall tas till den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.
- (3) Exportbidraget för råsocker måste fastställas i förhållande till standardkvaliteten. Denna definieras i punkt II i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001. Dessutom bör detta exportbidrag fastställas i enlighet med artikel 28 i förordning (EG) nr 1260/2001. Kandisocker definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport ⁽³⁾. Det exportbidrag som beräknas på detta sätt för socker som innehåller arom- eller färgtillsatser måste tillämpas på sackarosinnehållet och följaktligen fastställas per 1 % av innehållet.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller vissa marknadens särskilda krav kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för socker efter destinationen.
- (5) I särskilda fall får exportbidraget fastställas genom andra rättsakter.
- (6) Exportbidraget måste fastställas varannan vecka. Det får ändras under mellantiden.
- (7) Tillämpningen av de bestämmelser som föreskrivs ovan på den nuvarande situationen på sockermarknaden, särskilt på prisnoteringar eller priser på socker inom gemenskapen och på världsmarknaden innebär att exportbidraget bör vara det som anges i bilagan till denna förordning.
- (8) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs inte någon återgång till ett system med kompensation för lagringskostnader från och med den 1 juli 2001. Det bör därför tas hänsyn till detta vid fastställandet av de bidrag som beviljas när exporten inträffar efter den 30 september 2001.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1260/2001 och som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick skall vara de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

BILAGA

EXPORTBIDRAG FÖR VITSOCKER OCH RÅSOCKER I OBEARBETAD FORM

Produktkod	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	S00	euro/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	euro/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	euro/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	euro/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	euro % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4970
1701 99 10 9100	S00	euro/100 kg	49,70
1701 99 10 9910	S00	euro/100 kg	49,70
1701 99 10 9950	S00	euro/100 kg	49,70
1701 99 90 9100	S00	euro % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4970

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 269, 5.10.2002, s. 6).

Övriga destinationer fastställs enligt följande:

S00: alla destinationer (tredjeländer, andra territorier, försörjning och destinationer som kan jämföras med export utanför gemenskapen) med undantag för Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Serbien och Montenegro (inklusive Kosovo, enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999) samt f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, utom när det gäller socker som ingår i de produkter som avses i artikel 1.2 b i rådets förordning 2201/96 (EGT L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Detta belopp gäller för råsocker med en avkastning på 92%. Om avkastningen på det exporterade råsockret inte är 92% skall exportbidraget beräknas i enlighet med artikel 28.4 i förordning (EG) nr 1260/2001.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1909/2003**av den 30 oktober 2003****om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5 andra stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 kan skillnaderna mellan kurserna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som i artikel 1.1 d i nämnda förordning och priserna dessa produkter avses på inom gemenskapen, täckas av ett exportbidrag.
- (2) I enlighet med artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport ⁽³⁾, skall bidraget för 100 kg av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 1260/2001 i samband med export vara lika med basbeloppet multiplicerat med sackarosinnehållet, i tillämpliga fall inklusive halten av andra sockerarter omräknade till sackaros. Den sackaroshalt som konstateras för produkten i fråga fastställs i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95.
- (3) I enlighet med artikel 30.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 skall basbeloppet för bidrag för sorbos i obearbetat skick vara lika med basbeloppet för bidraget minskat med en hundradel av produktionsbidraget i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1265/2001 av den 27 juni 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 när det gäller beviljande av produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin ⁽⁴⁾, när det gäller de produkter som avses i bilagan till den sistnämnda förordningen.
- (4) I enlighet med artikel 30.1 i förordning (EG) nr 1260/2001 skall basbeloppet för bidraget för de övriga produkter som avses i artikel 1.1 d i denna förordning vid export i obearbetat skick vara lika med hundradelen

av ett belopp som fastställs med hänsyn till skillnaden mellan interventionspriset för vitsocker inom områden inom gemenskapen utan underskott, under den månad för vilken basbeloppet fastställs och de kurser eller priser på vitsocker som noteras på världsmarknaden och behovet av att åstadkomma en balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter vid export till tredje land av förädlingsprodukter och användningen av produkter importerade från dessa länder i förädlings-syfte.

- (5) I enlighet med artikel 30.4 i förordning (EG) nr 1260/2001 kan tillämpningen av basbeloppet begränsas till vissa av de produkter som avses i artikel 1.1 d i denna förordning.
- (6) I enlighet med artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 får exportbidrag ges för de produkter som avses i artikel 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i den förordningen. Bidragets storlek skall fastställas per 100 kg torrvara med beaktande, framför allt, av de bidrag som gäller vid export av de produkter som omfattas av KN-nummer 1702 30 91, det bidrag som är tillämpligt vid export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 1260/2001 och de ekonomiska aspekter som gäller för denna export. För de produkter som avses i artikel 1.1 f och 1.1 g skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller de villkor som fastställs i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95. För de produkter som avses i 1.1 h skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller villkoren i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.
- (7) De exportbidrag som avses ovan måste fastställas varje månad. De kan ändras däremellan.
- (8) Enligt artikel 27.5 första stycket i förordning (EG) nr 1260/2001 kan världsmarknadssituationen eller särskilda krav på vissa marknader göra det nödvändigt att differentiera bidraget för de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen, beroende på produkternas destination.
- (9) Den avsevärda och snabba ökningen av å ena sidan förmånsimport av socker från länderna på västra Balkan sedan början av år 2001 och å andra sidan av sockerexporten från gemenskapen till dessa länder tycks vara synnerligen konstlad.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 63.

- (10) För att undvika missbruk i form av återimport till Europeiska unionen av sockerprodukter för vilka det beviljats exportbidrag bör det inte finnas något bidrag för de produkter som avses i den här förordningen när det gäller länderna på västra Balkan.
- (11) Med hänsyn till detta bör exportbidragen för de ifrågasvarande produkterna uppgå till de belopp som anses lämpliga.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker till den här förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som skall beviljas vid export i oarbetat skick av de produkter som avses i artikel 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i förordning (EG) nr 1260/2001 skall fastställas i enlighet med bilagan till den här förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

EXPORTBIDRAG FÖR SIRAP OCH VISSA ANDRA SOCKERPRODUKTER SOM EXPORTERAS I OBEARBETAT SKICK

KN-nr	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg torrvara	49,70 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	49,70 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg torrvara	94,43 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4970 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	49,70 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4970 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4970 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4970 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	49,70 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4970 ⁽³⁾

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 69, 5.10.2002, s. 6).

Övriga destinationer fastställs enligt följande:

S00: alla destinationer (tredjeländer, andra territorier, försörjning och destinationer som kan jämföras med export utanför gemenskapen) utom Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Serbien och Montenegro (inklusive Kosovo, såsom anges i resolutionen 1244 från sammanträdet i FN:s säkerhetsråd den 10 juni 1999) samt f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, och utom för socker som ingår som komponent i sådana produkter som avses i artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 2201/96 (EGT L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Endast tillämplig på produkter enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽²⁾ Endast tillämplig på produkter enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽³⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas för sirap med en renhetsgrad under 85 % [förordning (EG) nr 2135/95]. Sackaroshalten skall fastställas i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽⁴⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas på den produkt som definieras i punkt 2 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 3513/92 (EGT L 355, 5.12.1992, s. 12.)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1910/2003**av den 30 oktober 2003****om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker till vissa tredje länder med avseende på tolfte delanbudsinfördran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1290/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1290/2003 av den 18 juli 2003 om en stående anbudsinfördran för regleringsåret 2003/2004 för fastställande av avgifter och/eller exportbidrag för vitsocker ⁽³⁾, krävs att delanbudsinfördringar skall utfärdas för export av detta socker till vissa tredje länder.
- (2) I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1290/2003 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfördran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

- (3) Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av tolfte delanbudsinfördran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på tolfte delanbudsinfördran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1290/2003 skall det maximala beloppet för exportbidrag till vissa tredje länder fastställas till 52,808 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EUT L 181, 19.7.2003, s. 7.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1911/2003**av den 30 oktober 2003****om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5 a och 27.15 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 27.1 och 27.2 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, c, d, f, g och h i den förordningen och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag då produkterna exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga V till samma förordning. I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 740/2003 ⁽⁴⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001.

(2) Enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna ifråga.

(3) Artikel 27.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 samt artikel 11 i det jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan föreskriver att bidrag som beviljas för export av en produkt som ingår i en vara inte får överstiga det bidrag som tillämpas på produkten när den exporteras i obearbetad form.

(4) De bidrag som fastställs i denna förordning får förutfastställas eftersom det för närvarande inte går att förutse situationen på marknaden under de kommande månaderna.

(5) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

(6) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 1039/2003 av den 2 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Estland och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Estland ⁽⁵⁾, rådets förordning (EG) nr 1086/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Slovenien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Slovenien ⁽⁶⁾, rådets förordning (EG) nr 1087/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Lettland och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Lettland ⁽⁷⁾, rådets förordning (EG) nr 1088/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Litauen och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Litauen ⁽⁸⁾, rådets förordning (EG) nr 1089/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Slovakien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Slovakien ⁽⁹⁾, rådets förordning (EG) nr 1090/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Tjeckien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Tjeckien ⁽¹⁰⁾, gällande från och med den 1 juli 2003, berättigar inte bearbetade jordbruksprodukter, som inte omfattas av bilaga I till fördraget och som exporteras till Estland, Slovenien, Lettland, Litauen, Slovakien eller Tjeckien till exportbidrag.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 106, 29.4.2003, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 151, 19.6.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 19.

⁽⁸⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 38.

⁽⁹⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 56.

⁽¹⁰⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 73.

- (7) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 999/2003 av den 2 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Ungern och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Ungern ⁽¹⁾ gällande från och med den 1 juli 2003, berättigar inte varor som hänvisas till i artikel 1.2 i denna, och som exporteras till Ungern, till exportbidrag.
- (8) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 1890/2003 av den 27 oktober 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Malta och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Malta ⁽²⁾, som gäller från och med den 1 november 2003, berättigar inte bearbetade jordbruksprodukter som inte förtecknas i bilaga I till fördraget och som exporteras till Malta, till exportbidrag.
- (9) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.

- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som förtecknas i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, och i artikel 1.1 och 1.2 förordning (EG) nr 1260/2001 och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga V till förordning (EG) nr 1260/2001, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 146, 13.6.2003, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 278, 29.10.2003, s. 1.

BILAGA

Bidragssatser som från och med den 31 oktober 2003 skall tillämpas för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

KN-nummer	Varuslag	Bidragssats i EUR/100 kg ⁽¹⁾	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
1701 99 10	Vitt socker	49,70	49,70

⁽¹⁾ Från och med den 1 juli 2003 skall dessa bidragssatser inte tillämpas för varor som inte är förtecknade i bilaga I till fördraget vid export till Estland, Slovenien, Lettland, Litauen, Slovakien eller Tjeckien och för varor som avses i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 999/2003 vid export till Ungern. Från och med den 1 november 2003 skall dessa bidragssatser inte tillämpas för varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget vid export till Malta.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1912/2003**av den 30 oktober 2003****om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1784/2003⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 740/2003⁽⁶⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.
- (3) Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.
- (4) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

- (5) När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastaproducter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG⁽⁷⁾, är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämmelseort.
- (6) I enlighet med artikel 4.3 och 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 bör det fastställas en reducerad bidragssats, med hänsyn tagen till det produktionsbidrag som är tillämpligt i enlighet med förordning (EEG) nr 1722/93⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1786/2001⁽⁹⁾, på den basprodukt som förädlats och som gällde under den period då det kan antas att varorna framställdes.
- (7) Alkoholhaltiga drycker anses vara mindre känsliga för priset på spannmål som används för deras framställning. I protokoll nr 19 till akten om Danmarks, Irlands och Förenade kungarikets anslutning fastställs att nödvändiga åtgärder bör beslutas för att underlätta användningen av gemenskapens säd i tillverkningen av alkoholhaltiga drycker framställda ur säd. Den bidragssats som tillämpas på spannmål som exporteras i form av alkoholhaltiga drycker bör därför justeras.
- (8) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 1039/2003 av den 2 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Estland och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Estland⁽¹⁰⁾, rådets förordning (EG) nr 1086/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Slovenien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Slovenien⁽¹¹⁾, rådets förordning (EG) nr 1087/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Lettland och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Lettland⁽¹²⁾, rådets förordning (EG) nr 1088/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Litauen och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Litauen⁽¹³⁾, rådets förordning (EG) nr 1089/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Slovakien och för export av vissa bearbetade jordbruks-

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 117, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 106, 29.4.2003, s. 12.

⁽⁷⁾ EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EGT L 242, 12.9.2001, s. 3.

⁽¹⁰⁾ EUT L 151, 19.6.2003, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 19.

⁽¹³⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 38.

produkter till Slovakien ⁽¹⁾, rådets förordning (EG) nr 1090/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Tjeckien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Tjeckien ⁽²⁾, gällande från och med den 1 juli 2003, berättigar inte bearbetade jordbruksprodukter, som inte omfattas av bilaga I till fördraget och som exporteras till Estland, Slovenien, Lettland, Litauen, Slovakien eller Tjeckien till exportbidrag.

- (9) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 999/2003 av den 2 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Ungern och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Ungern ⁽³⁾ gällande från och med den 1 juli 2003, berättigar inte varor som hänvisas till i artikel 1.2 i denna, och som exporteras till Ungern, till exportbidrag.
- (10) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 1890/2003 av den 27 oktober 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Malta och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Malta ⁽⁴⁾, som gäller från och med den 1 november 2003, berättigar

inte bearbetade jordbruksprodukter som inte förtecknas i bilaga I till fördraget och som exporteras till Malta, till exportbidrag.

- (11) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.
- (12) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till den ändrade förordningen (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 56.

⁽²⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 73.

⁽³⁾ EUT L 146, 13.6.2003, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT L 278, 29.10.2003, s. 1.

BILAGA

Bidragssatser som från och med den 31 oktober 2003 skall tillämpas för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt ⁽²⁾	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
1001 10 00	Durumvete:		
	– Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19	—	—
	– I andra fall	—	—
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg:		
	– Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19	—	—
	– I andra fall:		
	– – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽³⁾ .	—	—
	– – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽⁴⁾ .	—	—
	– – I andra fall	—	—
1002 00 00	Råg	—	—
1003 00 90	Korn		
	– Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽⁴⁾ .	—	—
	– I andra fall	—	—
1004 00 00	Havre	—	—
1005 90 00	Majs som används i form av:		
	– Stärkelse:		
	– – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽³⁾ .	1,194	1,194
	– – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽⁴⁾ .	—	—
	– – I andra fall	2,100	2,100
	– Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁵⁾ :		
	– – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽³⁾ .	0,669	0,669
	– – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽⁴⁾ .	—	—
	– – I andra fall	1,575	1,575
	– Vid export vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽⁴⁾ .	—	—
	– Annat (omfattande använd i obearbetad form)	2,100	2,100
	Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämsställs med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs:		
	– Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽³⁾ .	1,194	1,194
	– – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽⁴⁾ .	—	—
	– I andra fall	2,100	2,100

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt ⁽²⁾	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
ex 1006 30	Helt slipat ris:		
	– Rundkornigt	13,600	13,600
	– Mellankornigt	13,600	13,600
	– Långkornigt	13,600	13,600
1006 40 00	Brutet ris	3,300	3,300
1007 00 90	Sorghum, annat än hybrider för utsäde	—	—

⁽¹⁾ Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämförbara produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1520/2000 (EGT L 177, 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Från och med den 1 juli 2003 skall dessa bidragssatser inte tillämpas för varor som inte är förtecknade i bilaga I till fördraget vid export till Estland, Slovenien, Lettland, Litauen, Slovakien eller Tjeckien och för varor som avses i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 999/2003 vid export till Ungern. Från och med den 1 november 2003 skall dessa bidragssatser inte tillämpas för varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget vid export till Malta.

⁽³⁾ Om den aktuella varan är hänförlig till KN-nummer 3505 10 50.

⁽⁴⁾ Varor som räknas upp i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2825/93.

⁽⁵⁾ För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1913/2003**av den 30 oktober 2003****om inledande av en anbudsinfordran för tilldelning av exportlicenser enligt system A3 inom sektorn för frukt och grönsaker (tomater, apelsiner, citroner, bordsdruvor, äpplen)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003⁽²⁾, särskilt artikel 35.3 tredje stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1176/2002⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för exportbidrag för frukt och grönsaker.
- (2) Enligt artikel 35.1 i förordning (EG) nr 2200/96 får gemenskapens exportprodukter, i den utsträckning det är nödvändigt för att möjliggöra ekonomiskt betydande export, omfattas av ett exportbidrag som skall fastställas med hänsyn till de begränsningar som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget.
- (3) Enligt artikel 35.2 i förordning (EG) nr 2200/96 är det lämpligt att se till att de handelsflöden som härrör från det redan existerande bidragssystemet inte störs. Därför, och eftersom exporten av frukt och grönsaker är säsongsbunden, finns det anledning att fastställa de föreskrivna kvantiteterna per produkt på grundval av den exportbidragsnomenklatur som fastställs genom kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 118/2003⁽⁶⁾. Dessa kvantiteter bör fördelas med hänsyn till de aktuella produkternas begränsade hållbarhet.
- (4) Enligt artikel 35.4 i förordning (EG) nr 2200/96 skall bidragen fastställas med hänsyn till den aktuella situationen eller den förväntade utvecklingen dels för priserna och tillgången på frukt och grönsaker på gemenskapsmarknaden, dels för de priser som tillämpas inom internationell handel. Hänsyn bör också tas till kostnaderna för marknadsföring och transport, liksom till den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.

- (5) Enligt artikel 35.5 i förordning (EG) nr 2200/96 skall priserna på gemenskapsmarknaden fastställas med hänsyn till de priser som är mest förmånliga ur exporthänseende.
- (6) Situationen inom den internationella handeln eller särskilda krav från vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidraget för en viss produkt beroende på dess destination.
- (7) Tomater, apelsiner, citroner, bordsdruvor och äpplen av klasserna Extra, I och II i gemenskapens handelsnormer får för närvarande exporteras i en ekonomiskt sett betydande omfattning.
- (8) För att möjliggöra ett maximalt utnyttjande av de tillgängliga resurserna, och med beaktande av gemenskapens exportstruktur, är det lämpligt att använda anbudsinfordringar och att fastställa vägledande bidragsbelopp och kvantiteter för den berörda perioden.
- (9) Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En anbudsinfordran inleds för tilldelningen av exportlicenser inom system A3. De berörda produkterna, perioden för anbudsinlämning, vägledande bidragssatser och vilka kvantiteter som omfattas fastställs i bilagan.
2. De licenser som utfärdats för livsmedelsbistånd och som avses i artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000⁽⁷⁾, får inte hänföras till de bidragsberättigande kvantiteter som avses i bilagan till den här förordningen.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1961/2001 skall giltighetstiden för A3-licenser vara två månader.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 november 2003.

⁽⁷⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 20, 24.1.2003, s. 3.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Anbudsinfordran för tilldelning av exportlicenser enligt system A3 inom sektorn för frukt och grönsaker (tomater, apelsiner, citroner, bordsdruvor, äpplen)

Period för anbudsinlämning: 4–5 november 2003.

Produktkod1 ⁽¹⁾	Destination ⁽²⁾	Vägledande bidragsbelopp (euro/ton netto)	Kvantiteter (ton)
0702 00 00 9100	F08	25	2 915
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	20	54 147
0805 50 10 9100	F00	28	11 869
0806 10 10 9100	F00	19	3 299
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F04, F09	16	8 346

⁽¹⁾ Produktkoderna fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

⁽²⁾ Destinationskoderna i "A" fastställs i bilaga II till förordning (EEG) nr 3846/87. De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001 s. 6). De övriga destinationerna innebär följande:

F00: Alla destinationer utom Estland.

F03: Alla destinationer utom Schweiz och Estland.

F04: Hongkong, Singapore, Malaysia, Sri Lanka, Indonesien, Thailand, Taiwan, Papua Nya Guinea, Laos, Kambodja, Vietnam, Japan, Uruguay, Paraguay, Argentina, Mexiko och Costa Rica.

F08: Alla destinationer utom Slovakien, Lettland, Litauen, Bulgarien och Estland.

F09: Följande destinationer:

- Norge, Island, Grönland, Färöarna, Polen, Ungern, Rumänien, Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Slovenien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Serbien och Montenegro, Malta, Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Georgien, Kazakstan, Kirgizistan, Moldavien, Ryssland, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, Saudiarabien, Bahrain, Qatar, Oman, Förenade Arabemiraten (Abu Dhabi, Dubai, Sharja, Ajman, Umm al-Qaywayn, Ras al-Khayma, Fujayra), Kuwait, Jemen, Syrien, Iran, Jordanien, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador och Colombia,
- länder och territorier i Afrika med undantag för Sydafrika,
- de destinationer som fastställs i artikel 36 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 (EGT L 102, 17.4.2001 s. 11).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1914/2003**av den 30 oktober 2003****om ändring av förordning (EG) nr 1488/2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3448/93 när det gäller att hänföra vissa kvantiteter av vissa basprodukter enligt bilaga I till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen till förfarandet för aktiv förädling utan förhandskontroll av de ekonomiska kraven**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2580/2000⁽²⁾, särskilt artikel 11.1 tredje stycket i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 11.1 i förordning (EG) nr 3448/93 föreskrivs att de ekonomiska villkor som anges i artikel 117 c i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000⁽⁴⁾, skall betraktas som uppfyllda för att tillåta att vissa kvantiteter av vissa basprodukter får hänföras till förfarandet för aktiv förädling för att användas vid framställning av varor. De detaljerade tillämpningsföreskrifter till denna bestämmelse som gör det möjligt att fastställa vilka basjordbruksprodukter som får hänföras till förfarandet för aktiv förädling samt att kontrollera och planera kvantiteterna därav, skall antas i enlighet med artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

(2) Kommissionens förordning (EG) nr 1488/2001⁽⁵⁾, bör ändras för att klargöra att de förfaranden som avses i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93 är tillämpliga för att fastställa vilka basjordbruksprodukter som skall hänföras till förfarandet för aktiv förädling samt för att kontrollera och planera kvantiteterna av dessa produkter.

(3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning står i överensstämmelse med yttrandet från Kommittén för övergripande frågor rörande handel med bearbetade jordbruksprodukter som inte omfattas av bilaga I till fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 298, 25.11.2000, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 17.

⁽⁵⁾ EGT L 196, 20.7.2001, s. 9.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1488/2001 ändras enligt följande:

1. I artikel 2 skall punkt 2 ersättas av följande:

"2. Om behoven av bidrag beräknas bli större än de tillgängliga ekonomiska medlen, skall kvantiteterna av de olika produkter som anges med sin åttasiffriga KN-kod, fastställas i enlighet med artikel 11.1 i förordning (EG) nr 3448/93 och med hjälp av prognosen."

2. I artikel 22 skall det andra stycket ersättas med följande:

"Om de bidrag som skall betalas ut beräknas bli större än de tillgängliga ekonomiska medlen, skall den återstående kvantiteten för varje basprodukt fastställas i enlighet med artikel 11.1 i förordning (EG) nr 3448/93 med beaktande av redan licensierade kvantiteter och av de icke-utnyttjade kvantiteter som kommissionen informerats om i enlighet med artikel 25 i denna förordning. Denna kvantitet skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* en andra gång senast den 31 januari varje år och en tredje gång senast den 31 maj varje år."

3. Artikel 24 skall ersättas av följande:

*"Artikel 24"***Utfärdande av AF-licenser i nödfall**

När som helst under budgetåret och med beaktande av de kvantiteter som redan licensierats och de icke-utnyttjade kvantiteter som kommissionen informerats om i enlighet med artikel 25 i denna förordning, får i nödfall den återstående kvantiteten för varje basprodukt som anges med en åttasiffrig KN-kod fastställas i enlighet med artikel 11.1 i förordning (EG) nr 3448/93. Denna kvantitet skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Bestämmelserna i artikel 23.2–23.5 i denna förordning skall tillämpas."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1915/2003**av den 30 oktober 2003****om ändring av bilagorna VII, VIII och IX till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 när det gäller handel och import av får och getter samt vilka åtgärder som skall vidtas efter det att transmissibla spongiforma encefalopatier hos nötkreatur, får och getter har bekräftats****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1234/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 23 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 999/2001 fastställs bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) hos nötkreatur, får och getter. I artikel 13.1 och i bilaga VII till förordningen fastställs vilka åtgärder som utan dröjsmål skall vidtas efter det att förekomst av TSE har bekräftats. Genomförandet av vissa aspekter av dessa åtgärder förväntas innebära praktiska svårigheter.
- (2) För får och getter bör bestämmelser för att spåra avkomma efter det att TSE har bekräftats begränsas till fall som har bekräftats hos djur av honkön, på grund av de praktiska svårigheterna och de osäkra fördelarna med att spåra avkomma från TSE-smittade djur av hankön.
- (3) För nötkreatur skall enligt förordning (EG) nr 999/2001, efter det att bovin spongiform encefalopati (BSE) har bekräftats, kohorter av BSE-smittade nötkreatur avlivas och destrueras fullständigt.
- (4) Under sitt ordinarie möte i maj 2003 beslöt Internationella byrån för epizootiska sjukdomar (OIE) att kohorter av BSE-smittade nötkreatur får hållas vid liv till slutet av sitt produktiva liv, under förutsättning att de destrueras fullständigt när de dör.
- (5) Enligt OIE:s djurhälsokodex finns inget behov av att begränsa användningen av sperma från nötkreatur på grund av BSE. Vetenskapliga styrkommittén angav i sitt yttrande av den 18 och 19 mars 1999 om eventuell vertikal överföring av BSE, uppdaterat den 16 maj 2002, att det är osannolikt att sperma från nötkreatur utgör en riskfaktor för överföring av BSE.

- (6) Dessutom är tjurar vid godkända tjurstationer underställda offentlig kontroll, vilket garanterar att de destrueras fullständigt när de dör.
- (7) Villkoren för att upphäva restriktionerna för TSE-smittade fåranläggningar bör vidgas när dessa tillämpas i kombination med intensifierad TSE-kontroll. Bestämmelserna för återbesättning med getter i blandade anläggningar bör ändras i enlighet med detta.
- (8) Förflyttning av halvresistenta tackor mellan jordbruksföretag som ålagts restriktioner bör tillåtas för att minska vissa regionala svårigheter när det gäller att hitta lämpliga ersättningsdjur för smittade besättningar.
- (9) För att underlätta övergången till de nya reglerna, bör den period under vilken undantag kan beviljas för destruktion av vissa djur i fårraser eller på jordbruksföretag med en låg frekvens av ARR-allel utsträckas från två till tre avelsåar.
- (10) I bilagorna VIII och IX till förordning (EG) nr 999/2001 fastställs villkor för handel och import av får och getter som är avsedda att användas som avelsdjur. Dessa villkor bör förtydligas.
- (11) Förordning (EG) nr 999/2001 bör därför ändras.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna VII, VIII och IX till förordning (EG) nr 999/2001 skall ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 173, 11.7.2003, s. 6.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Bilagorna VII, VIII och IX skall ändras på följande sätt:

1. Bilaga VII skall ersättas med följande:

"BILAGA VII

UTROTNING AV TRANSMISSIBEL SPONGIFORM ENCEFALOPATI

1. Genom den undersökning som avses i artikel 13.1 b skall följande identifieras:
 - a) När det gäller nötkreatur:
 - Alla övriga idisslare på det jordbruksföretag där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma.
 - När sjukdom har bekräftats hos ett djur av honkön, all dess avkomma som har fötts under de två år som föregått sjukdomens kliniska utbrott och under två år efter detsamma.
 - Alla djur i den kohort som det djur vars sjukdom har bekräftats tillhör.
 - Sjukdomens möjliga ursprung.
 - Övriga djur på det jordbruksföretag där sjukdomen har bekräftats eller på andra jordbruksföretag som kan ha smittats av TSE-smittämnet eller som har fått samma foder eller utsatts för samma smittkälla.
 - Förflyttning av foder eller av annat material som kan vara smittat, eller varje annan form av överföring som kan ha gjort att TSE-smittämnet överförts till eller från jordbruksföretaget i fråga.
 - b) När det gäller får och getter:
 - Alla andra idisslare än får och getter på det jordbruksföretag där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma.
 - I den mån det går att identifiera föräldrarna till, och för djur av honkön, samtliga embryon och ägg och den senaste avkomman från det djur av honkön vars sjukdom har bekräftats.
 - Alla andra får och getter på det jordbruksföretag där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma, förutom sådana som avses i den andra strecksatsen.
 - Sjukdomens möjliga ursprung och övriga jordbruksföretag där det finns djur, embryon eller ägg som kan ha smittats av TSE-smittämnet eller som har fått samma foder eller utsatts för samma smittkälla.
 - Förflyttning av foder eller annat material som kan vara smittat, eller varje annan form av överföring som kan ha gjort att BSE-smittämnet överförts till eller från jordbruksföretaget i fråga.
2. Åtgärderna i artikel 13.1 c skall minst inbegripa följande:
 - a) När BSE bekräftas hos nötkreatur skall de djur som har identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 a första, andra och tredje strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt. Medlemsstaten kan dock besluta att
 - inte avliva och destruera alla nötkreatur på det jordbruksföretag där sjukdomen har bekräftats hos ett djur, enligt punkt 1 a första strecksatsen, beroende på den epidemiologiska situationen och på möjligheterna att spåra djuren på jordbruksföretaget,
 - skjuta upp avlivning och destruktion av djuren i de kohorter som avses i punkt 1 a tredje strecksatsen till slutet av deras produktiva liv, under förutsättning att de består av tjurar som kontinuerligt hålls vid en godkänd tjurstation och det kan garanteras att de destrueras fullständigt när de dör.
 - b) När TSE bekräftas hos får eller getter skall från och med den 1 oktober 2003, enligt den behöriga myndighetens beslut,
 - i) antingen alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt, eller
 - ii) alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt, med undantag för
 - avelsbaggar av genotyp ARR/ARR,
 - avelstackor som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel, och
 - får som har minst en ARR-allel och som uteslutande är avsedda för slakt.
 - iii) Om det smittade djuret har kommit från ett annat jordbruksföretag, får medlemsstaten på grundval av bakgrunden till fallet besluta att vidta utrotningsåtgärder på ursprungsanläggningen utöver eller i stället för på det jordbruksföretag där smitta bekräftats. Om fler än en besättning betar på samma mark får medlemsstaterna besluta att begränsa tillämpningen av dessa åtgärder till en enda besättning, grundat på ett motiverat hänsynstagande till samtliga epidemiologiska faktorer.
 - c) När BSE bekräftas hos får eller getter skall alla djur, embryon och ägg som har identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra till femte strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt.

- 3.1. Endast följande djur får föras in till det eller de jordbruksföretag där destruktion har utförts enligt punkt 2 b i eller 2 b ii:
 - a) Handjur av genotyp ARR/ARR.
 - b) Hondjur som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.
 - c) Getter under förutsättning att
 - inga avelsfår av andra typer än de som avses i punkterna a och b finns på jordbruksföretaget,
 - en grundlig rengöring och desinfektion av alla djurstall på anläggningen har utförts efter det att besättningen har avvecklats,
 - jordbruksföretaget är föremål för en intensifierad TSE-kontroll, som omfattar testning av alla utgallrade och självdöda getter som är äldre än 18 månader.
 - 3.2. Endast följande sperma och embryon från får får användas på det eller de jordbruksföretag där destruktion har utförts enligt punkt 2 b i eller 2 b ii:
 - a) Sperma från baggar av genotyp ARR/ARR.
 - b) Embryon som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.
 4. Under en övergångsperiod fram till senast den 1 januari 2006 kan medlemsstaterna, genom undantag från den begränsning som fastställs i punkt 3.1 b, om det är svårt att få ersättningsfår av en känd genotyp, besluta att icke-dräktiga tackor av en okänd genotyp får föras in på de jordbruksföretag som avses i punkterna 2 b i och 2 b ii.
 5. Efter det att de åtgärder som avses i punkterna 2 b i och 2 b ii vidtagits på ett jordbruksföretag skall följande gälla:
 - a) Förflyttning av ARR/ARR-får från företaget begränsas inte på något sätt.
 - b) Får som är bärare av endast en ARR-allel får förflyttas från företaget endast för att sändas direkt till slakt för att användas som livsmedel eller för att destrueras. Tackor som är bärare av en ARR-allel och ingen VRQ-allel får dock förflyttas till andra jordbruksföretag som ålagts restriktioner, efter det att de åtgärder som avses i punkt 2 b ii har vidtagits.
 - c) Får av andra genotyper får endast förflyttas från jordbruksföretaget för att destrueras.
 6. Begränsningarna enligt punkterna 3.1, 3.2 och 5 skall fortsätta att gälla för jordbruksföretaget under en period av tre år efter
 - a) det datum då alla får på jordbruksföretaget uppnått ARR/ARR-status, eller
 - b) det senaste datum då får eller getter hölls på anläggningen, eller
 - c) i fråga om punkt 3.1 c, det datum då den intensifierade TSE-kontrollen påbörjades, eller
 - d) det datum då alla avelsbaggar på jordbruksföretaget är av genotyp ARR/ARR och alla avelstackor är bärare av minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel, under förutsättning att TSE-kontroll av alla utgallrade och självdöda får som är äldre än 18 månader har utförts under denna period, med negativt resultat.
 7. När frekvensen av ARR-allelen inom rasen eller på jordbruksföretaget är låg, eller när det bedöms som nödvändigt för att undvika inavel, får en medlemsstat besluta att
 - a) skjuta upp den destruering av djur som avses i punkt 2 b i och 2 b ii med upp till tre avelsår,
 - b) tillåta även andra får än de som avses i punkt 3 att föras in till de jordbruksföretag som avses i punkt 2 b i och 2 b ii, under förutsättning att djuren inte är bärare av en VRQ-allel.
 8. Medlemsstater som tillämpar de undantag som fastställs i punkterna 4 och 7 skall meddela kommissionen villkoren och kriterierna för beviljandet av dem.”
2. Kapitel A del I punkt a i bilaga VIII skall ersättas med följande:
- ”a) Får och getter som är avsedda att användas som avelsdjur skall antingen
- i) sedan de föddes eller under de senaste tre åren oavbrutet ha hållits på ett jordbruksföretag som har uppfyllt följande villkor under minst tre år:
 - Det är underkastat regelbundna officiella veterinärkontroller.
 - Djuren där har identifierats.
 - Inget fall av skrapie har bekräftats.
 - Där utförs provtagning på äldre hondjur avsedda att gallras ut.
 - Endast hondjur som härstammar från ett jordbruksföretag som uppfyller samma villkor införs dit.

- ii) eller från och med den 1 oktober 2003, vara får av prionproteingenotyp ARR/ARR, enligt definitionen i bilaga I till kommissionens beslut 2002/1003/EG (*).

När de är avsedda att sändas till en medlemsstat som för hela eller en del av sitt territorium utnyttjar bestämmelserna i b eller c, skall de uppfylla de kompletterande allmänna eller begränsade garantier som har fastställts enligt det förfarande som fastställs i artikel 24.2.

(*) EGT L 349, 24.12.2002, s. 105.”

3. Kapitel E i bilaga IX skall ersättas med följande:

”KAPITEL E

Import av får och getter

För import av får och getter till gemenskapen skall det efter den 1 oktober 2003 krävas att ett djurhälsointyg uppvisas som styrker att de

- a) antingen är födda och oavbrutet uppfödda på jordbruksföretag där inget fall av skrapie någonsin har diagnostiserats, och att de när det gäller får och getter som är avsedda som avelsdjur uppfyller kraven i kapitel A del I punkt a i i bilaga VIII,
- b) eller är får av prionproteingenotyp ARR/ARR, enligt definitionen i bilaga I till kommissionens beslut 2002/1003/EG, och kommer från ett jordbruksföretag som inte har rapporterat några skrapiefall under de senaste sex månaderna.

När de är avsedda att sändas till en medlemsstat som för hela eller en del av sitt territorium utnyttjar bestämmelserna i kapitel A del I punkt b eller c i bilaga VIII, skall de uppfylla de kompletterande allmänna eller begränsade garantier som har fastställts enligt det förfarande som fastställs i artikel 24.2.”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1916/2003**av den 30 oktober 2003****om ändring av förordning (EG) nr 1555/96 vad beträffar tröskelvolymer för tilläggstull för gurka, kronärtskockor, klementiner, mandariner och apelsiner**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 33.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1555/96 av den 30 juli 1996 om tillämpningsföreskrifter för systemet med tilläggstull vid import inom sektorn för frukt och grönsaker ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1740/2003 ⁽⁴⁾, skall importen av de produkter som anges i bilagan till den förordningen övervakas. Denna övervakning skall ske enligt bestämmelserna i artikel 308d i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1335/2003 ⁽⁶⁾.

- (2) För tillämpning av artikel 5.4 i det jordbruksavtal ⁽⁷⁾ som slöts inom ramen för de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan, och på grundval av de senast tillgängliga uppgifterna för 2000, 2001 och 2002, bör tröskelvolymer för tilläggstull för gurka, kronärtskockor, klementiner, mandariner och apelsiner ändras.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1555/96 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 november 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EGT L 193, 3.8.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 249, 1.10.2003, s. 43.

⁽⁵⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 187, 26.7.2003, s. 16.

⁽⁷⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

BILAGA

”BILAGA

Utan att tillämpningen av reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen påverkas skall varuslaget endast anses som vägledande. Tillämpningsområdet för tilläggstullen i denna bilaga avgörs genom KN-numrens omfattning vid den tidpunkt då den här förordningen antogs. När KN-numret föregås av 'ex' skall tillämpningsområdet för tilläggstullen fastställas på grundval av såväl KN-numrets omfattning som motsvarande tillämpningsperiod.

Löpnummer	KN-nr	Varuslag	Tillämpningsperioder	Tröskelvolymer (i ton)
78.0015	ex 0702 00 00	Tomater	— 1 oktober till 31 mars	182 801
78.0020			— 1 april till 30 september	25 438
78.0065	ex 0707 00 05	Gurka	— 1 maj till 31 oktober	36 176
78.0075			— 1 november till 30 april	13 824
78.0085	ex 0709 10 00	Kronärtskockor	— 1 november till 30 juni	1 353
78.0100	0709 90 70	Zucchini	— 1 januari till 31 december	50 201
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Apelsiner	— 1 december till 31 maj	403 222
78.0120	ex 0805 20 10	Klementiner	— 1 november till slutet av februari	164 111
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas); wikings och hybrider som liknar citrusfrukter	— 1 november till slutet av februari	89 273
78.0155	ex 0805 50 10	Citroner	— 1 juni till 31 december	183 211
78.0160			— 1 januari till 31 maj	63 096
78.0170	ex 0806 10 10	Bordsdruvor	— 21 juli till 20 november	62 108
78.0175	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Äpplen	— 1 januari till 31 augusti	642 617
78.0180			— 1 september till 31 december	42 076
78.0220	ex 0808 20 50	Päron	— 1 januari till 30 april	212 016
78.0235			— 1 juli till 31 december	84 984
78.0250	ex 0809 10 00	Aprikoser	— 1 juni till 31 juli	24 312
78.0265	ex 0809 20 95	Körsbär, andra än surkörsbär	— 21 maj till 10 augusti	62 483
78.0270	ex 0809 30	Persikor, inbegripet nektariner	— 11 juni till 30 september	113 101
78.0280	ex 0809 40 05	Plommon	— 11 juni till 30 september	18 236”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1917/2003**av den 30 oktober 2003****om ändring av förordning (EG) nr 1834/2003 om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2286/2002 av den 10 december 2002 om ordningar för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och om upphävande av förordning (EG) nr 1706/98 ⁽¹⁾, särskilt artikel 5 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1918/98 av den 9 september 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter inom sektorn för nötkött för rådets förordning (EG) nr 1706/98 om den ordning som skall gälla för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i stater i Afrika, Västindien eller Stillahavsområdet (AVS) och om upphävande av förordning (EG) nr 589/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

På grund av ett administrativt fel som gjorts av en nationell behörig myndighet i samband med meddelandet av de kvantiteter som avses i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 1918/98 bör förordning (EG) nr 1834/2003 om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia ⁽³⁾ ändras när det gäller de importlicenser som skall utfärdas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i förordning (EG) nr 1834/2003 skall när det gäller Förenade kungariket ersättas med följande:

”Förenade kungariket:

- 400 ton med ursprung i Botswana.
- 590 ton med ursprung i Namibia.
- 10 ton med ursprung i Swaziland.”

Artikel 2

Förenade kungariket skall under de tre första arbetsdagarna efter den dag då denna förordning offentliggörs undantagsvis utfärda importlicenser för följande produkter:

- 400 ton med ursprung i Botswana.
- 500 ton med ursprung i Namibia.

Artikel 3

Artikel 2 i förordning (EG) nr 1834/2003 skall ersättas med följande:

”Licensansökningar kan, i enlighet med artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1918/98, inges under loppet av de tio första dagarna i november 2003 för följande kvantiteter urbenat kött:

Botswana:	11 185,5 ton.
Kenya:	142 ton.
Madagaskar:	7 579 ton.
Swaziland:	2 748 ton.
Zimbabwe:	9 100 ton.
Namibia:	3 320 ton.”

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 348, 21.12.2002, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 250, 10.9.1998, s. 16.

⁽³⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 48.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1918/2003
av den 30 oktober 2003
om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1787/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 31.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 31 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att skillnaden mellan priserna i den internationella handeln på de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna på dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag inom ramen av avtal enligt artikel 300 i Anslutningsakten.

(2) I förordning (EG) nr 1255/1999, fastställs att då exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning, exporterade i naturligt tillstånd, slås fast skall hänsyn tas till följande:

- Den befintliga situationen och den framtida utvecklingen med avseende på priser och tillgången på mjölk och mjölkprodukter på gemenskapsmarknaden, och priser på mjölk och mjölkprodukter i den internationella handeln.
- Kostnader för saluförande och de mest förmånliga transportkostnaderna från gemenskapsmarknader till hamnar och andra utförselorter inom gemenskapen samt kostnader som uppstår vid saluförandet av varorna på marknaden i bestämmelselandet.
- Målen med den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, nämligen att säkerställa balansen och den naturliga pris- och handelsutvecklingen på denna marknad.
- Begränsningar av de avtal som upprättats i enlighet med artikel 300 i Anslutningsakten.
- Behovet att förhindra störningar på gemenskapsmarknaden.
- Den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.

(3) Artikel 31.5 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställer att när priser inom gemenskapen bestäms skall hänsyn tas till de gällande priser som är mest förmånliga ur exportsynpunkt och att när priser i den internationella handeln fastställs skall särskild hänsyn tas till

- a) de gällande priserna på marknaderna i tredje länder,
- b) de förmånligaste importpriserna i sådana tredje länder som är bestämmelseländer för import från andra tredje länder,
- c) de producentpriser som noterats i exporterande tredje länder, med hänsyn till eventuella subventioner som beviljas av dessa länder,

d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

(4) I artikel 31.3 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning beroende på produkternas destinationer.

(5) I artikel 31.3 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att förteckningen över produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppen skall fastställas minst en gång var fjärde vecka. Bidragsbeloppet får emellertid förbli på samma nivå i mer än fyra veckor.

(6) I enlighet med artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 174/1999 av den 26 januari 1999 om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 804/68 i fråga om exportlicenser och exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1392/2003 ⁽⁴⁾, skall bidraget som beviljas för mjölkprodukter med tillsats av socker vara lika med summan av två delar. Den ena skall avse kvantiteten mjölkprodukter och skall beräknas genom att basbeloppet multipliceras med den aktuella produktens innehåll av mjölkprodukter. Den andra skall avse kvantiteten tillsatt sackaros och skall beräknas genom att helprodukts sackarosinnehåll multipliceras med basbeloppet för det exportbidrag som gäller dagen för export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽⁵⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽⁶⁾. Den andra delen skall dock endast beräknas om den tillsatta sackarosen är framställd av sockerbetor eller -rör som skördats i gemenskapen.

⁽³⁾ EGT L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EUT L 197, 5.8.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 121.

- (7) I kommissionens förordning (EEG) nr 896/84 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 222/88 ⁽²⁾, fastställs ytterligare bestämmelser om beviljandet av exportbidrag vid övergången från ett regleringsår till ett annat. De bestämmelserna ger möjlighet att variera exportbidragen enligt produkternas framställningsdag.
- (8) För beräkningen av exportbidraget för bearbetad ost måste det fastställas att då kasein eller kaseinater tillsätts bör den kvantiteten inte beaktas.
- (9) Till följd av att de bestämmelser som anges ovan tillämpas på den nuvarande situationen på marknaden för mjölk och särskilt på noteringar eller priser för mjölkprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden bör exportbidraget vara det som anges i bilagan till denna förordning.

- (10) Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som avses i artikel 31 i förordning (EG) nr 1255/1999 för produkter som exporteras i oförändrat tillstånd skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 91, 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EGT L 28, 1.2.1988, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 oktober 2003 om fastställande av exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags-belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags-belopp
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	1,911	0402 91 39 9300	L07	EUR/100 kg	8,058
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	1,911	0402 91 99 9000	L07	EUR/100 kg	37,96
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	0,000	0402 99 11 9350	L07	EUR/kg	0,1734
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	2,953	0402 99 19 9350	L07	EUR/kg	0,1734
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	0,000	0402 99 31 9150	L07	EUR/kg	0,1816
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	2,953	0402 99 31 9300	L07	EUR/kg	0,2271
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	3,737	0402 99 31 9500	L07	EUR/kg	0,0000
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	0,000	0402 99 39 9150	L07	EUR/kg	0,1816
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	8,624	0403 90 11 9000	L07	EUR/100 kg	56,20
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	12,95	0403 90 13 9200	L07	EUR/100 kg	56,20
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9300	L07	EUR/100 kg	87,33
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	31,46	0403 90 13 9500	L07	EUR/100 kg	91,14
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	49,14	0403 90 13 9900	L07	EUR/100 kg	97,13
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	54,20	0403 90 19 9000	L07	EUR/100 kg	97,72
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	31,46	0403 90 33 9400	L07	EUR/kg	0,8733
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	49,14	0403 90 33 9900	L07	EUR/kg	0,9713
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	54,20	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	1,911
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	61,77	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	12,95
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9310	L07	EUR/100 kg	31,46
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	61,77	0403 90 59 9340	L07	EUR/100 kg	46,03
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	90,78	0403 90 59 9370	L07	EUR/100 kg	46,03
0402 10 11 9000	L07	EUR/100 kg	57,00	0403 90 59 9510	L07	EUR/100 kg	46,03
0402 10 19 9000	L07	EUR/100 kg	57,00	0404 90 21 9120	L07	EUR/100 kg	48,62
0402 10 91 9000	L07	EUR/kg	0,5700	0404 90 21 9160	L07	EUR/100 kg	57,00
0402 10 99 9000	L07	EUR/kg	0,5700	0404 90 23 9120	L07	EUR/100 kg	57,00
0402 21 11 9200	L07	EUR/100 kg	57,00	0404 90 23 9130	L07	EUR/100 kg	88,11
0402 21 11 9300	L07	EUR/100 kg	88,11	0404 90 23 9140	L07	EUR/100 kg	91,96
0402 21 11 9500	L07	EUR/100 kg	91,96	0404 90 23 9150	L07	EUR/100 kg	98,00
0402 21 11 9900	L07	EUR/100 kg	98,00	0404 90 29 9110	L07	EUR/100 kg	98,61
0402 21 17 9000	L07	EUR/100 kg	57,00	0404 90 29 9115	L07	EUR/100 kg	99,19
0402 21 19 9300	L07	EUR/100 kg	88,11	0404 90 29 9125	L07	EUR/100 kg	100,21
0402 21 19 9500	L07	EUR/100 kg	91,96	0404 90 29 9140	L07	EUR/100 kg	107,70
0402 21 19 9900	L07	EUR/100 kg	98,00	0404 90 81 9100	L07	EUR/kg	0,5700
0402 21 91 9100	L07	EUR/100 kg	98,61	0404 90 83 9110	L07	EUR/kg	0,5700
0402 21 91 9200	L07	EUR/100 kg	99,19	0404 90 83 9130	L07	EUR/kg	0,8811
0402 21 91 9350	L07	EUR/100 kg	100,21	0404 90 83 9150	L07	EUR/kg	0,9196
0402 21 91 9500	L07	EUR/100 kg	107,70	0404 90 83 9170	L07	EUR/kg	0,9800
0402 21 99 9100	L07	EUR/100 kg	98,61	0404 90 83 9936	L07	EUR/kg	0,1734
0402 21 99 9200	L07	EUR/100 kg	99,19	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 21 99 9300	L07	EUR/100 kg	100,21	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 21 99 9400	L07	EUR/100 kg	105,76	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 21 99 9500	L07	EUR/100 kg	107,70	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 21 99 9600	L07	EUR/100 kg	115,29	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 21 99 9700	L07	EUR/100 kg	119,59	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 21 99 9900	L07	EUR/100 kg	124,57	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 15 9200	L07	EUR/kg	0,5700	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 15 9300	L07	EUR/kg	0,8811	0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 29 15 9500	L07	EUR/kg	0,9196	0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 15 9900	L07	EUR/kg	0,9800	0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	184,52
0402 29 19 9300	L07	EUR/kg	0,8811	0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	162,82
0402 29 19 9500	L07	EUR/kg	0,9196	0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	169,32
0402 29 19 9900	L07	EUR/kg	0,9800	0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	222,55
0402 29 91 9000	L07	EUR/kg	0,9861	0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 99 9100	L07	EUR/kg	0,9861	0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0402 29 99 9500	L07	EUR/kg	1,0576	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
0402 91 11 9370	L07	EUR/100 kg	6,804		L04	EUR/100 kg	27,02
0402 91 19 9370	L07	EUR/100 kg	6,804		075	EUR/100 kg	28,71
0402 91 31 9300	L07	EUR/100 kg	8,058		400	EUR/100 kg	—
					A01	EUR/100 kg	33,77

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9919	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	25,14		L04	EUR/100 kg	66,03
	075	EUR/100 kg	26,70		075	EUR/100 kg	70,18
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	24,32
0406 10 20 9300	A01	EUR/100 kg	31,42	0406 20 90 9990	A01	EUR/100 kg	82,56
	L03	EUR/100 kg	—		A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	11,03	0406 30 31 9710	L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	11,71		L04	EUR/100 kg	5,56
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	11,05
0406 10 20 9610	A01	EUR/100 kg	13,78		400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9730	A01	EUR/100 kg	13,00
	L04	EUR/100 kg	36,65		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	38,94		L04	EUR/100 kg	8,14
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	16,22
0406 10 20 9620	A01	EUR/100 kg	45,81	0406 30 31 9910	400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	19,08
	L04	EUR/100 kg	37,17		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	39,49		L04	EUR/100 kg	5,56
	400	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	075	EUR/100 kg	11,05
0406 10 20 9630	A01	EUR/100 kg	46,46		400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	13,00
	L04	EUR/100 kg	41,50		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	44,08		L04	EUR/100 kg	8,14
	400	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	075	EUR/100 kg	16,22
0406 10 20 9640	A01	EUR/100 kg	51,86		400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	19,08
	L04	EUR/100 kg	60,97		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	64,79		L04	EUR/100 kg	11,84
	400	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9500	075	EUR/100 kg	23,59
0406 10 20 9650	A01	EUR/100 kg	76,22		400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	27,75
	L04	EUR/100 kg	50,81		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	53,98		L04	EUR/100 kg	8,14
	400	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9700	075	EUR/100 kg	16,22
0406 10 20 9660	A01	EUR/100 kg	63,51		400	EUR/100 kg	—
	A00	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	19,08
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	18,85	0406 30 39 9930	L04	EUR/100 kg	11,84
	075	EUR/100 kg	20,03		075	EUR/100 kg	23,59
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9850	A01	EUR/100 kg	23,56		A01	EUR/100 kg	27,75
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	22,85		L04	EUR/100 kg	13,39
	075	EUR/100 kg	24,28		075	EUR/100 kg	26,67
	400	EUR/100 kg	—	0406 30 90 9000	400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9870	A01	EUR/100 kg	28,57		A01	EUR/100 kg	31,37
	A00	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	14,04
0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 40 50 9000	075	EUR/100 kg	27,97
0406 20 90 9913	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	42,13		A01	EUR/100 kg	32,91
	075	EUR/100 kg	44,76		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	15,39	0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	64,53
0406 20 90 9915	A01	EUR/100 kg	52,67		075	EUR/100 kg	68,57
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	55,61		A01	EUR/100 kg	80,67
	075	EUR/100 kg	59,09		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	20,59	0406 90 13 9000	L04	EUR/100 kg	66,27
0406 20 90 9917	A01	EUR/100 kg	69,52		075	EUR/100 kg	70,40
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	59,10		A01	EUR/100 kg	82,83
	075	EUR/100 kg	62,80		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	21,80		L04	EUR/100 kg	72,87
	A01	EUR/100 kg	73,87		075	EUR/100 kg	88,65
					400	EUR/100 kg	29,31
					A01	EUR/100 kg	104,30

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	75,30		L04	EUR/100 kg	79,89
	075	EUR/100 kg	91,61		075	EUR/100 kg	97,95
	400	EUR/100 kg	30,21		400	EUR/100 kg	31,11
	A01	EUR/100 kg	100,78		A01	EUR/100 kg	115,23
0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	75,30		L04	EUR/100 kg	76,80
	075	EUR/100 kg	91,61		075	EUR/100 kg	94,61
	400	EUR/100 kg	30,21		400	EUR/100 kg	23,80
	A01	EUR/100 kg	107,78		A01	EUR/100 kg	111,30
0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	73,79		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	89,56		L04	EUR/100 kg	76,80
	400	EUR/100 kg	21,67		075	EUR/100 kg	94,61
	A01	EUR/100 kg	105,36		400	EUR/100 kg	23,80
0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 73 9900	A01	EUR/100 kg	111,30
	L04	EUR/100 kg	64,80		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	79,17		L04	EUR/100 kg	66,89
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	81,45
	A01	EUR/100 kg	93,15		400	EUR/100 kg	25,61
0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 75 9900	A01	EUR/100 kg	95,83
	L04	EUR/100 kg	64,36		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	78,32		L04	EUR/100 kg	67,34
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	82,34
	A01	EUR/100 kg	92,14		400	EUR/100 kg	10,81
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 76 9300	A01	EUR/100 kg	96,86
	L04	EUR/100 kg	58,30		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	70,93		L04	EUR/100 kg	60,72
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	73,89
	A01	EUR/100 kg	83,45		400	EUR/100 kg	—
0406 90 31 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 76 9400	A01	EUR/100 kg	86,93
	L04	EUR/100 kg	53,58		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	65,29		L04	EUR/100 kg	68,01
	400	EUR/100 kg	12,43		075	EUR/100 kg	82,75
	A01	EUR/100 kg	76,82		400	EUR/100 kg	11,25
0406 90 33 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 76 9500	A01	EUR/100 kg	97,36
	L04	EUR/100 kg	53,58		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	65,29		L04	EUR/100 kg	64,70
	400	EUR/100 kg	12,43		075	EUR/100 kg	78,05
	A01	EUR/100 kg	76,82		400	EUR/100 kg	11,25
0406 90 33 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9100	A01	EUR/100 kg	91,83
	L04	EUR/100 kg	48,96		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	59,89		L08	EUR/100 kg	62,75
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	77,91
	A01	EUR/100 kg	70,45		092	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9951	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9300	400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	49,46		A01	EUR/100 kg	91,66
	075	EUR/100 kg	59,93		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L08	EUR/100 kg	66,53
	A01	EUR/100 kg	70,50		075	EUR/100 kg	80,74
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9500	092	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	75,80		400	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	92,63		A01	EUR/100 kg	94,99
	400	EUR/100 kg	29,89		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	108,97		L08	EUR/100 kg	65,90
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	79,51
	L04	EUR/100 kg	75,80		092	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	92,63		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	19,54		A01	EUR/100 kg	93,54
	A01	EUR/100 kg	108,97				
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—				
	L04	EUR/100 kg	72,87				
	075	EUR/100 kg	88,65				
	400	EUR/100 kg	29,31				
	A01	EUR/100 kg	104,30				
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—				
	L04	EUR/100 kg	80,30				
	075	EUR/100 kg	98,76				
	400	EUR/100 kg	27,82				
	A01	EUR/100 kg	116,19				

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0406 90 79 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9400	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	53,80		L04	EUR/100 kg	59,06
	075	EUR/100 kg	65,72		075	EUR/100 kg	73,39
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	16,76
0406 90 81 9900	A01	EUR/100 kg	77,32	0406 90 87 9951	A01	EUR/100 kg	86,34
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	68,01		L04	EUR/100 kg	66,79
	075	EUR/100 kg	82,75		075	EUR/100 kg	81,27
0406 90 85 9930	400	EUR/100 kg	23,15	0406 90 87 9971	400	EUR/100 kg	23,16
	A01	EUR/100 kg	97,36		A01	EUR/100 kg	95,62
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	73,45		L04	EUR/100 kg	66,79
0406 90 85 9970	075	EUR/100 kg	89,82	0406 90 87 9972	075	EUR/100 kg	81,27
	400	EUR/100 kg	28,85		400	EUR/100 kg	18,79
	A01	EUR/100 kg	105,68		A01	EUR/100 kg	95,62
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 85 9999	L04	EUR/100 kg	67,34	0406 90 87 9973	L04	EUR/100 kg	28,46
	075	EUR/100 kg	82,34		075	EUR/100 kg	34,77
	400	EUR/100 kg	25,24		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	96,86		A01	EUR/100 kg	40,91
0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 86 9200	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	65,59
0406 90 86 9300	L04	EUR/100 kg	61,79		075	EUR/100 kg	79,80
	075	EUR/100 kg	77,90		400	EUR/100 kg	13,19
	400	EUR/100 kg	15,15	0406 90 87 9975	A01	EUR/100 kg	93,88
	A01	EUR/100 kg	91,65		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 86 9400	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	71,18
	L04	EUR/100 kg	62,68		075	EUR/100 kg	86,23
	075	EUR/100 kg	78,72	0406 90 87 9979	400	EUR/100 kg	13,19
	400	EUR/100 kg	16,61		A01	EUR/100 kg	101,45
0406 90 86 9900	A01	EUR/100 kg	92,61		L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	72,60
	L04	EUR/100 kg	66,59	0406 90 88 9100	075	EUR/100 kg	87,19
	075	EUR/100 kg	82,75		400	EUR/100 kg	17,48
0406 90 87 9100	400	EUR/100 kg	18,79		A01	EUR/100 kg	102,58
	A01	EUR/100 kg	97,36		L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	64,80
	L04	EUR/100 kg	73,45		075	EUR/100 kg	79,17
0406 90 87 9200	075	EUR/100 kg	89,82		400	EUR/100 kg	13,19
	400	EUR/100 kg	22,00		A01	EUR/100 kg	93,15
	A01	EUR/100 kg	105,68	0406 90 88 9300	A00	EUR/100 kg	—
	A00	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9300	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	50,84
	L04	EUR/100 kg	51,50		075	EUR/100 kg	63,62
	075	EUR/100 kg	64,89		400	EUR/100 kg	16,61
	400	EUR/100 kg	13,55		A01	EUR/100 kg	74,85
0406 90 87 9300	A01	EUR/100 kg	76,35				
	L03	EUR/100 kg	—				
	L04	EUR/100 kg	57,55				
	075	EUR/100 kg	72,30				
	400	EUR/100 kg	15,30				
	A01	EUR/100 kg	85,05				

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 269, 5.10.2002, s. 6).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

L03 Ceuta, Melilla, Island, Norge, Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Gibraltar, Heliga stolen (f.d. Vatikanstaten), Malta, Turkiet, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tjeckien, Slovakien, Ungern, Rumänien, Bulgarien, Kanada, Cypern, Australien och Nya Zeeland.

L04 Albanien, Slovenien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Serbien och Montenegro, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

L05 alla destinationer med undantag av Polen, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Tjeckien, Slovakien och Förenta staterna.

L06 alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Ungern och Förenta staterna.

L07 alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Tjeckien, Slovakien och Förenta staterna.

L08 Albanien, Slovenien, Bosnien och Hercegovina, Serbien och Montenegro samt f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

"970 omfattar den export som anges i artikel 36.1 a och 36.1 c och artikel 44.1 a och 44.1 b i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 (EGT L 102, 17.4.1999, s. 11) samt export som genomförs på grundval av kontrakt med väpnade styrkor som är stationerade på en medlemsstats territorium men under annans fana."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1919/2003**av den 30 oktober 2003****om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

(2) Artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.

(3) Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1518/95 ⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95 ⁽⁶⁾, om import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

(4) Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.

(5) Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.

(6) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

(7) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

(8) Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1518/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 25.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 oktober 2003 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	29,40	1104 23 10 9300	C14	EUR/t	24,15
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	25,20	1104 29 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	25,20	1104 29 51 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C17	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C17	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C18	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C14	EUR/t	5,25
1103 19 40 9100	C16	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	37,80	1107 10 91 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	29,40	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	25,20	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C14	EUR/t	25,20	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	33,60
1103 19 10 9000	C16	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	33,60
1103 19 30 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	33,60
1103 20 60 9000	C20	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	33,60
1103 20 20 9000	C17	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	50,16
1104 19 69 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	50,16
1104 12 90 9100	C13	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C13	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	32,92
1104 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	25,20
1104 19 50 9110	C14	EUR/t	33,60	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	32,92
1104 19 50 9130	C14	EUR/t	27,30	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	25,20
1104 29 01 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	25,20
1104 29 03 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	32,92
1104 29 05 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	25,20
1104 29 05 9300	C14	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	34,49
1104 22 20 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	23,94
1104 22 30 9100	C13	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C10	EUR/t	25,20
1104 23 10 9100	C14	EUR/t	31,50				

⁽¹⁾ Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatinerats.

⁽²⁾ Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade rådets förordningen (EEG) nr 2730/75 (EUT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EUT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i förordning (EG) nr 1779/2002 (EUT L 269, 15.10.2002, s. 6).

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C10 Alla destinationer med undantag av Estland.

C11 Alla destinationer med undantag av Estland, Polen, Ungern och Slovenien.

C12 Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Polen och Ungern.

C13 Alla destinationer med undantag av Estland, Litauen och Ungern.

C14 Alla destinationer med undantag av Estland och Ungern.

C15 Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Polen och Ungern.

C16 Alla destinationer med undantag av Estland, Ungern, Lettland och Litauen.

C17 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Ungern, Polen och Slovenien.

C18 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen och Slovenien.

C19 Alla destinationer med undantag av Estland, Ungern och Slovenien.

C20 Alla destinationer med undantag av Estland, Ungern, Lettland, Litauen och Rumänien.

C21 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Ungern, Litauen, Rumänien och Slovenien.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1920/2003
av den 30 oktober 2003
om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1517/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 1766/92 vad gäller systemet för import och export som tillämpas för foderblandningar baserade på spannmål och om ändring av förordning (EG) nr 1162/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris ⁽³⁾ definieras i artikel 2 de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.
- (3) Denna beräkning bör också beakta spannmålsinnehållet. För att förenkla proceduren bör exportbidraget betalas för två kategorier av spannmålsprodukter, majs som är

det mest använda spannmålsslaget för tillverkning av foderblandningar för export och produkter av majs å ena sidan, och å andra sidan andra spannmålsslag där de senare är bidragsberättigande spannmålsslag med undantag av majs och majsbaserade produkter. Exportbidrag bör beviljas för den kvantitet spannmålsprodukter som ingår i foderblandningar.

- (4) Exportbidragsbeloppet bör också beakta de möjligheter och förhållanden som råder på världsmarknaden, nödvändigheten att undvika störningar på gemenskapens marknad och exportens ekonomiska aspekt.
- (5) Den rådande situationen på spannmålsmarknaden, och i synnerhet utsikterna när det gäller försörjningen, medför att exportbidrag inte skall betalas ut.
- (6) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidrag för de foderblandningar i enlighet med förordning (EEG) nr 1766/92 och förordning (EG) nr 1517/95 skall fastställas enligt bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 51.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 oktober 2003 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

KN-nummer för produkter för vilka exportbidrag beviljas:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000

Spannmålsprodukter	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
Majs och majsbaserade produkter, KN-nummer 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	0,00
Spannmålsprodukter, med undantag av majs och majs- baserade produkter	C10	EUR/t	0,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EUT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

C10 Alla destinationer med undantag av Estland.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1921/2003
av den 30 oktober 2003
om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 7.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 7.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93 av den 30 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för systemet med bidrag till produktionen inom sektorerna för spannmål och ris ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1786/2001 ⁽⁶⁾, särskilt artikel 3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs villkoren för beviljande av produktionsbidrag. Beräkningsgrunden har fastställts i artikel 3 i denna förordning. Bidrag som

beräknas på detta sätt bör fastställas en gång i månaden och kan ändras om priserna på majs och/eller vete ändras betydligt.

- (2) Det finns anledning att använda koefficienterna i bilaga II till förordning (EEG) nr 1722/93 på de produktionsbidrag som skall fastställas genom denna förordning för att fastställa det exakta belopp som skall betalas.
- (3) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bidraget, uttryckt per ton stärkelse av majs, vete, korn, havre, potatismjöl, ris eller brutet ris, som avses i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs till 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁶⁾ EGT L 242, 12.9.2001, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1922/2003**av den 30 oktober 2003****om avvisande av ansökningar om exportlicens för vissa bearbetade spannmålsprodukter**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1342/2003 av den 28 juli 2003 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris ⁽²⁾, särskilt artikel 8.1 i denna, och

av följande skäl:

Mängden ansökningar om förutfastställelse av exportbidrag för potatisstärkelse och produkter av majs är substantiell och av

spekulativ karaktär. Det har därför beslutats att alla ansökningar om exportlicenser för produkter framställda den 29 och 30 oktober 2003 skall avvisas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1342/2003 skall ansökningar om exportlicenser om förutfastställelse av exportbidrag för produkter hörande under KN-nummer 1102 20 10, 1102 20 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1104 23 10, 1108 12 00, 1108 13 00, 1702 30 51, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 90 50 framställda den 29 och 30 oktober 2003 avvisas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 (EUT L 158, 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 189, 29.7.2003, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1923/2003**av den 30 oktober 2003****om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1814/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1431/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1814/2003 av den 15 oktober 2003 om en särskild interventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige för regleringsåret 2003/2004 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 9 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som producerats i Finland och Sverige för export från Finland eller Sverige till alla tredje länder med undantag av Bulgarien, Cypern, Estland, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern har inletts genom förordning (EG) nr 1814/2003.

- (2) I artikel 9 i förordning (EG) nr 1814/2003 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuderna och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.
- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 24 till och med den 30 oktober 2003 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1814/2003 är det högsta exportbidraget för havre fastställt till 24,95 euro/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 203, 12.8.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUT L 265, 16.10.2003, s. 25.

RÅDETS DIREKTIV 2003/96/EG**av den 27 oktober 2003****om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Tillämpningsområdet för direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor ⁽¹⁾ och direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor ⁽²⁾ är begränsat till mineraloljor.
- (2) Avsaknaden av gemenskapsbestämmelser om minimiskattesatser för elektricitet och andra energiprodukter än mineraloljor kan inverka negativt på den inre marknadens funktion.
- (3) För att den inre marknaden skall fungera väl och för att målen i andra delar av gemenskapens politik skall uppnås krävs det att minimiskattenivåer fastställs på gemenskapsnivå för de flesta energiprodukter, inklusive elektricitet, naturgas och kol.
- (4) Stora skillnader mellan medlemsstaternas energiskattenivåer skulle kunna visa sig motverka en väl fungerande inre marknad.
- (5) Fastställandet av lämpliga minimiskattenivåer för gemenskapen kan göra det möjligt att minska nuvarande skillnader i de nationella skattenivåerna.
- (6) Enligt artikel 6 i fördraget skall miljöskyddskraven integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens övriga politik.
- (7) I egenskap av part i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar har gemenskapen ratificerat Kyotoprotokollet. Beskattningen av energiprodukter, och, när detta är tillämpligt, elektricitet, är ett av de instrument som är tillgängliga för att målen för Kyotoprotokollet skall kunna uppnås.

(8) Rådet behöver med jämna mellanrum granska skattebefrielserna, skattenedsättningarna och minimiskattenivåerna i samband med beskattningen samtidigt som hänsyn tas till en väl fungerande inre marknad, minimiskattenivåernas realvärde, den internationella konkurrenskraften för gemenskapens företag och de bredare målsättningarna i fördraget.

(9) Medlemsstaterna bör ges den flexibilitet som är nödvändig för att en politik anpassad till deras nationella förhållanden skall kunna utformas och genomföras.

(10) Medlemsstaterna önskar införa eller bibehålla olika typer av skatter på energiprodukter och elektricitet. Med hänsyn till detta bör medlemsstaterna tillåtas att iakttä gemenskapens minimiskattenivåer genom att inbegripa de sammanlagda skatter som tas ut i fråga om samtliga indirekta skatter enligt eget val (med undantag av mervärdesskatt).

(11) Det är medlemsstaternas angelägenhet att besluta om skattesystem som inrättas i samband med genomförandet av denna gemenskapsram för beskattning av energiprodukter och elektricitet. Medlemsstaterna kan i detta avseende besluta att inte öka den samlade skattebördan om de anser att genomförandet av en sådan princip om skatteneutralitet skulle kunna bidra till omstrukturering och modernisering av deras skattesystem genom att uppmuntra beteenden som främjar ett bättre miljöskydd och ökad användning av arbetskraft.

(12) Priserna på energiprodukter är avgörande faktorer i gemenskapens energi-, transport- och miljöpolitik.

(13) Beskattningen bestämmer delvis priset på energiprodukter och elektricitet.

(14) Minimiskattenivåerna bör avspegla konkurrensläget för olika energiprodukter och elektricitet. Därför bör i detta sammanhang minimiskattesatserna så långt möjligt beräknas på grundval av produkternas energiinnehåll. Denna metod bör dock inte tillämpas på motorbränslen.

⁽¹⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 12. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/74/EG (EGT L 365, 31.12.1994, s. 46).

⁽²⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 19. Direktivet ändrat genom direktiv 94/74/EG.

- (15) Möjligheten att tillämpa differentierade nationella skattesatser för en och samma produkt bör tillåtas under vissa omständigheter eller på fasta villkor, under förutsättning att gemenskapens minimiskattenivåer och reglerna för den inre marknaden och konkurrensreglerna följs.
- (16) Eftersom handeln med värme är mycket begränsad inom gemenskapen, bör outputbeskattning av värme inte heller i fortsättningen omfattas av denna gemenskapsram.
- (17) Det är nödvändigt att fastställa olika minimiskattenivåer inom gemenskapen efter användningsområdena för energiprodukter och elektricitet.
- (18) Energiprodukter som används som motorbränsle för vissa industriella och kommersiella ändamål och sådana som används som bränsle för uppvärmning beskattas normalt lägre än energiprodukter som används som drivmedel.
- (19) Beskattningen av det dieselbränsle som används av transportföretag, i synnerhet företag med verksamhet inom gemenskapen, kräver möjlighet till särbehandling, inklusive åtgärder för att möjliggöra införandet av ett system med vägavgifter för att begränsa den snedvridning av konkurrensen som operatörerna skulle kunna ställas inför.
- (20) Medlemsstaterna kan behöva differentiera mellan diesel för yrkesmässig användning och diesel för icke-yrkesmässig användning. De kan använda denna möjlighet för att minska gapet mellan beskattningen av dieselbrännolja som används som drivmedel för icke-yrkesmässig användning och beskattningen av bensin.
- (21) Yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av energiprodukter och elektricitet får behandlas olika i skattehänseende.
- (22) Energiprodukter bör i huvudsak omfattas av en gemenskapsram när de används som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle. Det är därför i överensstämmelse med skattesystemets natur och logik att inte låta reglerna omfatta dubbel användning av energiprodukter och användning av sådana till annat än bränsle samt mineralogiska processer. Elektricitet som används på liknande sätt bör behandlas likvärdigt.
- (23) De befintliga internationella förpliktelserna och bibehållandet av gemenskapsföretagens konkurrenskraft gör att skattebefrielser av energiprodukter som levereras för annan luft- och sjöfart än för privata nöjesändamål bör bibehållas, samtidigt som det bör vara möjligt för medlemsstaterna att begränsa skattebefrielse.
- (24) Medlemsstaterna bör få tillstånd att tillämpa vissa andra skattebefrielser eller skattenedsättningar där detta inte motverkar en väl fungerande inre marknad och inte ger upphov till snedvridning av konkurrensen.
- (25) I synnerhet bör kraftvärmeproduktion och, för att främja användningen av alternativa energikällor, förnybar energi kunna komma ifråga för förmånligare behandling.
- (26) Det är önskvärt att upprätta en gemenskapsram för att göra det möjligt för medlemsstaterna att införa befrielse från eller nedsättning av punktskatter för att främja biobränslen och därmed bidra till att den inre marknaden fungerar bättre och ge medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna en tillräcklig hög rättssäkerhet. Snedvridningen av konkurrensen bör begränsas och incitamentet för producenter och distributörer av biobränslen att sänka baskostnaderna bör bibehållas, bland annat genom att medlemsstaterna gör anpassningar för att ta hänsyn till förändringar i priserna på råvaror.
- (27) Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av de relevanta bestämmelserna i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor ⁽¹⁾ och i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker ⁽²⁾ om den produkt som är avsedd för användning, utbjuds till försäljning eller används som motorbränsle eller som tillsats till motorbränsle utgörs av etanol enligt definitionen i direktiv 92/83/EEG.
- (28) Vissa skattebefrielser eller skattenedsättningar kan visa sig nödvändiga i synnerhet på grund av att det saknas en starkare harmonisering på gemenskapsnivå, på grund av risker för försämrad internationell konkurrenskraft eller på grund av sociala eller miljömässiga hänsyn.
- (29) Företag som ingår överenskommelser för att väsentligt öka miljöskyddet och energieffektiviteten förtjänar uppmärksamhet. Bland sådana företag är det de energiintensiva som bör komma i fråga för särbehandling.
- (30) Övergångsperioder och arrangemang kan behövas för att göra det möjligt för medlemsstaterna att på ett smidigt sätt anpassa sig till de nya skattenivåerna och på så sätt begränsa eventuella negativa sidoeffekter.
- (31) Det är nödvändigt att sörja för ett förfarande som tillåter medlemsstaterna att under en fastställd period införa andra skattebefrielser eller skattenedsättningar. Sådana skattebefrielser eller skattenedsättningar bör ses över regelbundet.

⁽¹⁾ EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2000/47/EG (EGT L 193, 29.7.2000, s. 73).

⁽²⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 21.

- (32) Det är lämpligt att föreskriva att medlemsstaterna till kommissionen anmäler vissa nationella åtgärder. En sådan anmälan befriar inte medlemsstaterna från skyldigheten att anmäla vissa nationella åtgärder enligt artikel 88.3 i fördraget. Detta direktiv föregriper inte utgången av eventuella förfaranden för statligt stöd som kan inledas enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget.
- (33) Tillämpningsområdet för direktiv 92/12/EEG bör vid behov utökas till att gälla de varor och indirekta skatter som omfattas av detta direktiv.
- (34) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter. ⁽¹⁾

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Energiprodukter och elektricitet skall beskattas i medlemsstaterna i överensstämmelse med detta direktiv.

Artikel 2

1. I detta direktiv skall termen *energiprodukter* tillämpas på
- a) produkter enligt KN-nummer 1507–1518, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle,
 - b) produkter enligt KN-nummer 2701, 2702 samt 2704–2715,
 - c) produkter enligt KN-nummer 2901 och 2902,
 - d) produkter enligt KN-nummer 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle,
 - e) produkter enligt KN-nummer 3403,
 - f) produkter enligt KN-nummer 3811,
 - g) produkter enligt KN-nummer 3817,
 - h) produkter enligt KN-nummer 3824 90 99, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

2. Detta direktiv skall även tillämpas på:

Elektricitet enligt KN-nummer 2716.

3. När de är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning skall andra energiprodukter än de för vilka en skattenivå

fastställs i detta direktiv beskattas i enlighet med användningen, i nivå med skattesatsen för likvärdigt bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

Förutom de skattepliktiga produkter som anges i punkt 1, skall produkter som är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används som motorbränsle eller som tillsats eller som medel för att öka volymen i motorbränslen, beskattas i nivå med likvärdigt motorbränsle.

Förutom de skattepliktiga produkterna enligt punkt 1 skall alla andra kolväten utom torv som är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används för uppvärmningsändamål, beskattas i nivå med likvärdiga energiprodukter.

4. Detta direktiv skall inte tillämpas på

a) outputbeskattning av värme och beskattning av produkter som omfattas av KN-nummer 4401 och 4402,

b) följande användningar av energiprodukter och elektricitet:

— Energiprodukter som används för andra ändamål än som motorbränslen eller som bränslen för uppvärmning.

— Dubbel användning av energiprodukter.

En energiprodukt har dubbel användning när den används både som bränsle för uppvärmning och för andra ändamål än som motorbränsle och bränsle för uppvärmning. Användning av energiprodukter i kemisk reduktion, elektrolys och i metallurgiska processer skall anses som dubbel användning.

— Elektricitet som i huvudsak används för kemisk reduktion och i elektrolytiska och metallurgiska processer.

— Elektricitet när den utgör mer än 50 % av en produkts kostnad. Med *en produkts kostnad* avses summan av totala inköp av varor och tjänster, plus personalkostnader, plus kapitalförslitning, på företagsnivå, enligt definitionen i artikel 11. Denna kostnad beräknas som ett genomsnitt per enhet. Med *kostnaden för elektricitet* avses elektricitetens faktiska inköpsvärde eller produktionskostnaden för egenproducerad elektricitet.

— Mineralogiska processer.

Med *mineralogiska processer* avses processer klassificerade enligt NACE-kod DI 26 "Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter" i rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistik näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen. ⁽²⁾

Artikel 20 skall dock tillämpas på dessa energiprodukter.

5. Hänvisningar till nummer i den kombinerade nomenklaturen, KN-nummer, i detta direktiv, skall avse nummer i kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om gemensamma tulltaxan. ⁽³⁾

⁽¹⁾ EGT L 293, 24.10.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 29/2002 (EGT L 6, 10.1.2002, s. 3).

⁽²⁾ EGT L 279, 23.10.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Varje år skall beslut om uppdatering av KN-numren fattas för de produkter som nämns i detta direktiv i enlighet med förordningen i artikel 27. Beslutet får inte leda till ändringar i de minimiskattesatser som tillämpas enligt detta direktiv eller att energiprodukter och elektricitet läggs till eller tas bort.

Artikel 3

Hänvisningar i direktiv 92/12/EEG till *mineraloljor och punktskatter*, i den mån det gäller mineraloljor, skall anses omfatta alla energiprodukter, elektricitet och nationella indirekta skatter som avses i artiklarna 2 och 4.2 i detta direktiv.

Artikel 4

1. De skattenivåer som medlemsstaterna skall tillämpa på de energiprodukter och den elektricitet som anges i artikel 2 får inte underskrida de minimiskattenivåer som föreskrivs i detta direktiv.

2. I detta direktiv avses med *skattenivå* det samlade belopp som påförts i form av alla indirekta skatter (med undantag av mervärdesskatt) som beräknats direkt eller indirekt på kvantiteten av energiprodukter och elektricitet när de frisläppts för förbrukning.

Artikel 5

Under förutsättning att medlemsstaterna iakttar de minimiskattenivåer som föreskrivs i detta direktiv och att dessa är förenliga med gemenskapslagstiftning får de tillämpa differentierade skattesatser under skattemyndigheternas tillsyn i följande fall:

- När de differentierade skattesatserna är direkt kopplade till produktens kvalitet.
- När de differentierade skattesatserna är baserade på kvantitativa förbrukningsnivåer av elektricitet och energiprodukter som används för uppvärmningsändamål.
- För följande användningsområden: lokal kollektivtrafik (inklusive taxibilar), avfallshantering, försvaret och den offentliga förvaltningen, personer med funktionshinder och ambulanstransporter.
- Mellan yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av energiprodukter och elektricitet enligt artiklarna 9 och 10.

Artikel 6

Medlemsstaterna har frihet att bevilja skattebefrielse eller skattenedsättning enligt detta direktiv, antingen

- a) direkt,
- b) genom en differentierad skattesats,
eller
- c) genom återbetalning av hela eller delar av skatten.

Artikel 7

1. Från och med den 1 januari 2004 och från och med den 1 januari 2010 skall minimiskattenivåerna för motorbränsle enligt tabell A i bilaga I tillämpas.

Senast den 1 januari 2012 skall rådet genom enhälligt beslut efter samråd med Europaparlamentet och på grundval av en rapport och ett förslag från kommissionen besluta om minimiskattenivåer för dieselbränslen för ytterligare en period från och med den 1 januari 2013.

2. Medlemsstaterna får differentiera mellan yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av dieselbränslen som drivmedel, under förutsättning att gemenskapens miniminivåer iaktas och att skattesatsen för dieselbränslen för yrkesmässig användning som används som drivmedel inte är lägre än den gällande nationella skattenivån den 1 januari 2003, utan hinder av de eventuella undantag beträffande denna användning som fastställs i detta direktiv.

3. Med *dieselbränslen för yrkesmässig användning som används som drivmedel* avses dieselbränslen som används som drivmedel för följande ändamål:

- a) Godstransport som för annans eller egen räkning utförs av motorfordon eller fordonskombinationer som är avsedda uteslutande för godstransport på väg och vars totala tillåtna bruttovikt är minst 7,5 ton.
- b) Passagerartransport, regelbunden eller tillfällig, som utförs av motorfordon av kategori M2 eller kategori M3, i enlighet med rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon. ⁽¹⁾

4. Trots vad som anges i punkt 2 får medlemsstater som inför ett system med vägavgifter för användare av motorfordon eller fordonskombinationer avsedda uteslutande för vägtransport av varor tillämpa en skattenedsättning på dieselbränslen som används av sådana fordon, och denna skattesats får vara lägre än den gällande nationella skattenivån den 1 januari 2003, förutsatt att det totala skattetrycket i stort förblir på samma nivå och under förutsättning att gemenskapens miniminivåer iaktas och att den nationella skattenivå som gäller den 1 januari 2003 för dieselbränslen som används som drivmedel är åtminstone dubbelt så hög som den minimiskattenivå som tillämpas den 1 januari 2004.

Artikel 8

1. Från och med den 1 januari 2004 och utan hinder av artikel 7 skall minimiskattenivåerna för sådana produkter som används som motorbränsle för ändamål som anges i punkt 2 fastställas i enlighet med tabell B i bilaga I.

⁽¹⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1.

2. Denna artikel skall gälla för följande industriella och kommersiella ändamål:

- a) Jordbruk, trädgårdsodling och fiskodling samt skogsbruk.
- b) Stationära motorer.
- c) Anläggningar och maskinell utrustning som används vid byggnadsverksamhet, väg- och vattenbyggnad samt offentliga arbeten.
- d) Fordon som är avsedda för annan användning än på allmän väg eller inte har tillstånd att i huvudsak framföras på allmän väg.

Artikel 9

1. Från och med den 1 januari 2004 skall minimiskattenivåerna för bränslen för uppvärmning fastställas i enlighet med tabell C i bilaga I.

2. Medlemsstater som den 1 januari 2003 har tillstånd att tillämpa en övervakningsavgift på eldningsolja får fortsätta att tillämpa en nedsatt skattesats för denna produkt om 10 euro per 1 000 liter. Tillståndet skall återkallas den 1 januari 2007 om rådet, på grundval av en rapport och ett förslag från kommissionen, enhälligt beslutar detta, sedan de noterat att nivån på den nedsatta skattesatsen är alltför låg för att problem med handelsstörningar mellan medlemsstaterna skall kunna undvikas.

Artikel 10

1. Från och med den 1 januari 2004 skall minimiskattenivåerna för elektricitet fastställas i enlighet med tabell C i bilaga I.

2. Medlemsstaterna kommer att ha möjlighet att fastställa vilken skattebas som skall tillämpas över de minimiskattenivåer som anges i punkt 1, under förutsättning att de iakttar bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG.

Artikel 11

1. I detta direktiv avses med *yrkesmässig användning* den förbrukning varje företagsenhet har, fastställd i enlighet med punkt 2, som självständigt och oberoende av plats tillhandahåller varor och tjänster oavsett vilket syfte eller resultat den ekonomiska verksamheten skall ha.

Ekonomisk verksamhet omfattar all verksamhet som bedrivs av producenter, återförsäljare och personer som tillhandahåller tjänster, däribland gruvdrift, jordbruksverksamhet och verksamhet inom fria yrken.

Statliga, regionala och lokala myndigheter och andra offentligtgrättsliga organ skall inte betraktas som yrkesmässig verksamhet när det gäller verksamhet eller transaktioner som de utför i egenskap av offentliga myndigheter. När de utför sådan verksamhet och sådana transaktioner skall de dock anses bedriva yrkesmässig verksamhet när det gäller denna verksamhet och dessa transaktioner om behandling som icke-yrkesmässig verksamhet skulle leda till en väsentlig snedvridning av konkurrensen.

2. Enligt detta direktiv kan företagsenheten inte vara mindre än en del av ett företag eller en juridisk person som till sin organisation utgör ett oberoende företag, det vill säga en enhet som kan driva verksamhet med egna medel.

3. Vid blandad förbrukning skall varje förbrukningsform beskattas proportionerligt, men om antingen den yrkesmässiga eller den icke-yrkesmässiga förbrukningen är obetydlig får den betraktas som obefintlig.

4. Medlemsstaterna får begränsa omfattningen av den lägre skattenivån vid yrkesmässig användning.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna får uttrycka sina nationella skattenivåer i andra enheter än de som anges i artiklarna 7–10 under förutsättning att motsvarande skattenivåer, efter omvandling till dessa enheter, inte är lägre än de miniminivåer som anges i detta direktiv.

2. För energiprodukter som anges i artiklarna 7, 8 och 9, där skattenivåerna beräknas på grundval av volym, skall volymen mätas vid en temperatur på 15°C.

Artikel 13

1. För medlemsstater som inte har antagit euron skall växelkursen för euron i nationella valutor vid beräkning av skattenivåerna fastställas en gång per år. De kurser som skall användas skall vara de som gäller den första arbetsdagen i oktober och offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och skall gälla från och med den 1 januari följande kalenderår.

2. Medlemsstaterna får bibehålla de skattebelopp som gäller vid tiden för den årliga justering som föreskrivs i punkt 1, om den omräknade skattenivån i euro skulle innebära en skattehöjning uttryckt i nationell valuta med mindre än 5 % eller 5 euro, beroende på vilket som är lägst.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall, utöver vad som följer av de allmänna bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG om skattebefrielser för användning av skattepliktiga produkter och utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser, bevilja skattebefrielse för följande användningsområden, på villkor som medlemsstaterna skall fastställa i syfte att säkerställa en korrekt och lättfattlig tillämpning av sådana skattebefrielser och i syfte att förhindra varje form av skatteflykt, undandragande av skatt eller missbruk:

- a) Energiprodukter och elektricitet som används för att framställa elektricitet och elektricitet som används för att upprätthålla möjligheten till elproduktion. Medlemsstaterna får dock av miljöpolitiska skäl beskatta dessa produkter utan att iaktta bestämmelserna om minimiskattenivåer i detta direktiv. I så fall skall beskattning av dessa produkter inte beaktas vid iakttagande av de minimiskattenivåer för elektricitet som fastställs i artikel 10.

- b) Energiprodukter som levereras för användning som flygbränsle för annan luftfart än privat nöjesflyg.

I detta direktiv avses med *privat nöjesflyg* användning av ett flygplan av dess ägare eller av den fysiska eller juridiska person som har nyttjanderätt till flygplanet antingen via förhyrning eller på annat sätt, för andra än kommersiella ändamål och särskilt andra ändamål än transport av passagerare eller varor eller för tillhandahållande av tjänster mot ersättning eller för offentliga myndigheters räkning.

Medlemsstaterna får begränsa tillämpningsområdet för denna skattebefrielse till att enbart gälla leveranser av flygfo-togen (KN-nummer 2710 19 21).

- c) Energiprodukter som levereras för användning som bränsle för sjöfart inom gemenskapens farvatten (inklusive fiske), annat än i privata nöjesfartyg, och elektricitet som framställs ombord på ett fartyg.

I detta direktiv avses med *privat nöjesfartyg* varje fartyg som används av dess ägare eller av den fysiska eller juridiska person som har nyttjanderätt till fartyget antingen via förhyrning eller på något annat sätt, för andra än kommersiella ändamål och särskilt andra ändamål än transport av passagerare eller varor eller för tillhandahållande av tjänster mot ersättning eller för offentliga myndigheters räkning.

2. Medlemsstaterna får begränsa tillämpningsområdet för skattebefrielserna enligt punkt 1 b och 1 c till att gälla internationella transporter och transporter mellan gemenskapens medlemsstater. Om en medlemsstat har ingått ett bilateralt avtal med en annan medlemsstat, får den därutöver göra undantag från den skattebefrielse som föreskrivs i punkterna 1 b och 1 c. I sådana fall får medlemsstaterna tillämpa en skattenivå som ligger under den miniminivå som anges i detta direktiv.

Artikel 15

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser får medlemsstaterna under tillsyn av skattemyndigheterna tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättningar i följande fall:

- a) Skattepliktiga produkter som används under tillsyn av skattemyndigheterna inom pilotprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter eller för bränslen från förnybara källor.
- b) Elektricitet
- från sol, vind, vågor, tidvatten eller jordvärme,
 - från vattenbaserad energi alstrad i vattenkraftverk,
 - som framställs från biomassa och ur produkter som framställs från biomassa,
 - som framställs från metan från nedlagda kolgruvor,
 - som alstras från bränsleceller.

- c) Energiprodukter och elektricitet som används för kombinerad produktion av värme och elektricitet i kraftvärmeverk.

- d) Elektricitet från kombinerad produktion av värme och elektricitet i kraftvärmeverk, förutsatt att kraftvärmeverken är miljövänliga. Medlemsstaterna får tillämpa nationella definitioner av *miljövänlig* (eller högeffektiv) kraftvärmeproduktion tills rådet på grundval av en rapport och ett förslag från kommissionen enhälligt antar en gemensam definition.

- e) Energiprodukter och elektricitet som används för person- och godstrafik på järnväg, med tunnelbana, med spårvagn eller trådbuss.

- f) Energiprodukter som levereras för användning som bränsle för sjöfart på inre vattenvägar (inklusive fiske) annat än i privata nöjesfartyg samt elektricitet som framställs ombord på ett fartyg.

- g) Naturgas i medlemsstater med en naturgasandel som understiger 15 % av den slutliga energiförbrukningen år 2000.

Fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning kan medges under en period på högst tio år efter detta direktivs ikraftträdande eller fram till den tidpunkt då den inhemska naturgasandelen uppgår till 25 % av den slutliga energiförbrukningen, beroende på vilket som först inträffar. Så snart som den inhemska naturgasandelen emellertid uppnår 20 % av den slutliga energiförbrukningen, skall den berörda medlemsstaten tillämpa en beskattning med strikt positiva skattesatser som skall öka på årsbasis för att minst uppgå till minimiskattesatserna i slutet av den ovan angivna perioden.

Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland får tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning på naturgas separat för Nordirland.

- h) Elektricitet, naturgas, kol och fasta bränslen som förbrukas av hushåll och/eller organisationer som erkänns som välgörenhetsorganisationer av den berörda medlemsstaten. När det gäller sådana välgörenhetsorganisationer får medlemsstaterna begränsa skattebefrielsen eller skattenedsättningen till användning för icke-yrkesmässig verksamhet. Vid blandad förbrukning skall beskattningen tillämpas i proportion till varje användningstyp. Om en användning är obetydlig får den anses vara obefintlig.

- i) Naturgas och gasol som används som drivmedel.

- j) Motorbränslen som används för tillverkning, utveckling, testning och underhåll av luftfartyg och fartyg.

- k) Motorbränslen som används för muddring av farbara vattenvägar och hamnar.

- l) Produkter enligt KN-nummer 2705 som används för uppvärmningsändamål.

2. Medlemsstaterna får dessutom till producenten återbetala hela eller delar av den skatt som konsumenten erlagt för elektricitet som framställts av produkter angivna under punkt 1 b.

3. Medlemsstaterna får tillämpa en skattenivå ner till noll för energiprodukter och elektricitet som används inom jordbruk, trädgårdsskötsel eller fiskodling samt inom skogsbruk.

På grundval av ett förslag från kommissionen skall rådet före den 1 januari 2008 undersöka om möjligheten att tillämpa en skattenivå ner till noll skall avskaffas.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna får, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5, under tillsyn av skattemyndigheterna tillämpa skattebefrielse eller nedsatt skattesats för de skattepliktiga produkter som avses i artikel 2, om de består av eller innehåller en eller flera av nedanstående produkter:

— Produkter enligt KN-nummer 1507–1518.

— Produkter enligt KN-nummer 3824 90 55 och 3824 90 80–3824 90 99 för de beståndsdelar som framställts av biomassa.

— Produkter enligt KN-nummer 2207 20 00 och 2905 11 00 som inte är av syntetiskt ursprung.

— Produkter som framställts av biomassa, inklusive produkter enligt KN-nummer 4401 och 4402.

Medlemsstaterna får även tillämpa nedsatt skattesats under tillsyn av skattemyndigheterna för de skattepliktiga produkter som avses i artikel 2 om dessa produkter innehåller vatten (KN-nummer 2201 och 2851 00 10).

Med *biomassa* avses den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, samt den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.

2. Skattebefrielse eller skattenedsättning som härrör från tillämpningen av den nedsatta skattesatsen enligt punkt 1 får inte överstiga det skattebelopp som skulle ha tagits ut på den volym av produkter enligt punkt 1 som ingår i de produkter som är berättigade till en nedsättning.

De skattenivåer som medlemsstaterna tillämpar på produkter som består av eller innehåller produkter enligt punkt 1 får vara lägre än de miniminivåer som anges i artikel 4.

3. Skattebefrielse eller skattenedsättning som tillämpas av medlemsstaterna skall anpassas till råvaruprisutvecklingen för att undvika överkompensation för merkostnaderna för framställning av produkter enligt punkt 1.

4. Till och med den 31 december 2003 får medlemsstaterna tillämpa eller fortsätta att tillämpa skattebefrielse för produkter som uteslutande eller nästan uteslutande består av produkter enligt punkt 1.

5. Skattebefrielse eller skattenedsättning för produkter enligt punkt 1 får beviljas en ekonomisk aktör för mer än ett kalenderår inom ramen för ett flerårigt program genom tillstånd av en administrativ myndighet. Giltighetstiden för en beviljad skattebefrielse eller skattenedsättning får inte överskrida sex år i följd. Giltighetstiden får förlängas.

Inom ramen för ett flerårigt program, för vilket tillstånd har beviljats av en administrativ myndighet före den 31 december 2012, får medlemsstaterna tillämpa skattebefrielse eller nedsatt skatt i enlighet med punkt 1 efter den 31 december 2012 och fram till programmets slut. Giltighetstiden får inte förlängas.

6. Om medlemsstaterna enligt rättsligt bindande krav i gemenskapslagstiftningen måste släppa ut en minsta andel av produkterna i punkt 1 på marknaden, skall punkterna 1–5 upphöra att gälla från den dag då kraven blir rättsligt bindande för medlemsstaterna.

7. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2004, och därefter en gång per år, lämna en förteckning över skattenedsättningar eller skattebefrielser som beviljats i enlighet med denna artikel.

8. Kommissionen skall senast den 31 december 2009 till rådet avge rapport om de effekter som beviljade nedsättningar i enlighet med denna artikel haft på skatter, ekonomi, jordbruk, energi, industri och miljö.

Artikel 17

1. Under förutsättning att ett genomsnitt av de minimiskattenivåer som föreskrivs i detta direktiv iakttas för varje företag, får medlemsstaterna tillämpa skattenedsättning för förbrukning av energiprodukter som används för uppvärmning eller för ändamål som anges i artikel 8.2 b och 8.2 c och för elektricitet i följande fall:

a) För energiintensiva företag.

Med *energiintensivt företag* avses en företagsenhet som avses i artikel 11, där antingen energiprodukternas och elektricitetens inköpskostnad uppgår till minst 3,0 % av produktionsvärdet, eller den nationella erlagda energiskatten uppgår till minst 0,5 % av förädlingsvärdet. Inom ramen för denna definition får medlemsstaterna tillämpa mer restriktiva begrepp, inbegripet definitioner av försäljningsvärde, process- och sektorsvisa definitioner.

Med *energiprodukternas och elektricitetens inköpskostnad* avses den faktiska kostnaden för inköpt energi eller energi som framställts inom företaget. Endast elektricitet, värme och energiprodukter som används för uppvärmningsändamål eller för ändamål som anges i artikel 8.2 b och 8.2 c skall räknas med. Alla skatter ingår, utom avdragsgill mervärdesskatt.

Med *produktionsvärde* avses omsättning, inklusive subventioner direkt kopplade till produktpriset, plus eller minus förändringar i lager av färdiga produkter, varor under tillverkning och varor och tjänster som inköpts för återförsäljning, minus inköp av varor och tjänster för återförsäljning.

Med *förädlingsvärde* avses den sammanlagda mervärdesskattepliktiga omsättningen inklusive export, minus sammanlagda mervärdesskattepliktiga inköp inklusive import.

De medlemsstater som för närvarande tillämpar nationella system för energibeskattnings, där energiintensiva företag är definierade enligt andra kriterier än energikostnader i förhållande till produktionsvärde och den nationella erlagda energiskatten i förhållande till förädlingsvärdet, skall beviljas en övergångsperiod som längst fram till och med den 1 januari 2007 för anpassning till definitionen i led a första stycket.

b) När det ingåtts avtal med företag eller företagssammanslutningar eller när system för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga arrangemang har genomförts, under förutsättning att de leder till att miljöskyddsmål uppnås eller till att energieffektiviteten förbättras.

2. Trots vad som sägs i artikel 4.1 får medlemsstaterna tillämpa skattenivåer ned till noll på energiprodukter och elektricitet enligt definitionen i artikel 2, när de används av energiintensiva företag enligt definitionen i punkt 1 i denna artikel.

3. Trots vad som sägs i artikel 4.1 får medlemsstaterna tillämpa skattenivåer ned till 50 % av miniminivåerna i detta direktiv på energiprodukter och elektricitet enligt definitionen i artikel 2, när de används av företagsenheter enligt definitionen i artikel 11, som inte är energiintensiva enligt definitionen i punkt 1 i denna artikel.

4. Företag som åtnjuter de möjligheter som avses i punkterna 2 och 3 skall ingå de avtal, genomföra de system för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga arrangemang som avses i punkt 1 b. Avtalen, systemen för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga arrangemang måste leda till att miljömål eller ökad energieffektivitet uppnås, i stort sett motsvarande vad som skulle ha uppnåtts om gemenskapens vanliga minimiskattesatser hade iakttagits.

Artikel 18

1. Genom undantag från bestämmelserna i detta direktiv ges medlemsstaterna härmed tillstånd att fortsätta att tillämpa nedsättning av skattenivåerna eller bevilja sådana befrielser som anges i bilaga II.

Detta tillstånd skall upphöra att gälla den 31 december 2006 eller det datum som anges i bilaga II, om inte rådet dessförinnan omprövar frågan på grundval av ett förslag från kommissionen.

2. Utan hinder av de perioder som anges i punkterna 3–12 och förutsatt att detta inte innebär betydande snedvridning av konkurrensen skall medlemsstater som har svårt att införa de nya minimiskattenivåerna ha rätt till en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2007, särskilt för att inte prisstabiliteten skall äventyras.

3. Konungariket Spanien får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2007 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbränslen som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Spanien också tillämpa en särskild nedsatt skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 287 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Spanien tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel, under förutsättning att det inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks. Den särskilda nedsatta skattesatsen för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel får också tillämpas för taxibilar fram till och med den 1 januari 2012. När det gäller artikel 7.3 a får Spanien fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på minst 3,5 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål.

4. Republiken Österrike får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2007 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbränslen som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Österrike också tillämpa en särskild nedsatt skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 287 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Österrike tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel, under förutsättning att det inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks.

5. Konungariket Belgien får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2007 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbränslen som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Belgien också tillämpa en särskild nedsatt skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 287 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Belgien tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel, under förutsättning att det inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks.

6. Storhertigdömet Luxemburg får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2009 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbränslen som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Luxemburg också tillämpa en särskild nedsatt skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 272 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Belgien tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks.

7. Republiken Portugal får tillämpa skattenivåer på energiprodukter och elektricitet som förbrukas i de autonoma regionerna Azorerna och Madeira, som är lägre än de minimiskattenivåer som är fastställda i detta direktiv, för att kompensera högre transportkostnader på grund av att regionerna består av spridda öar.

Republiken Portugal får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2009 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbränslen som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Portugal också tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 272 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Portugal tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1

januari 2010 inte sänks. Den differentierade skattesatsen för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel får också tillämpas för taxibilar fram till och med den 1 januari 2012. När det gäller artikel 7.3 a får Portugal fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på minst 3,5 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål.

Republiken Portugal får tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse för elektricitet till och med den 1 januari 2010.

8. Republiken Grekland får tillämpa skattenivåer som är 22 euro lägre per 1 000 liter än de minimiskattesatser som är fastställda i detta direktiv för dieselbränslen som används som drivmedel och för bensen som förbrukas i följande områden: Lesbos, Chios, Samos, Dodekanesos och Kykladerna, och på följande öar i Egeiska havet: Thassos, norra Sporaderna, Samothrake och Skiros.

Republiken Grekland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att omvandla sitt nuvarande system där elbeskattningen grundas på input till ett system med beskattning grundad på output (förbrukning) och för att nå upp till de nya minimiskattenivåerna för bensen.

Republiken Grekland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbränslen som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro per 1 000 liter och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Grekland också tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 264 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Grekland tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks. Den differentierade skattesatsen för yrkesmässig användning av dieselbränslen som används som drivmedel får också tillämpas för taxibilar fram till och med den 1 januari 2012. När det gäller artikel 7.3 a får Grekland fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på minst 3,5 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål.

9. Irland får tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning på elektricitet fram till och med den 1 januari 2008.

10. Republiken Frankrike får tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning på energiprodukter och elektricitet som används av staten, regionala och lokala myndigheter eller andra offentligt rättsliga organ, när det gäller verksamhet eller transaktioner som de bedriver i egenkap eller av offentliga myndigheter fram till och med den 1 januari 2009.

Republiken Frankrike får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2009 för att anpassa sitt nuvarande system för elbeskattning till bestämmelserna i detta direktiv. Under denna period skall den totala genomsnittliga nivån för den gällande lokala elbeskattningen beaktas för att bedöma huruvida minimiskattesatserna i detta direktiv respekteras.

11. Republiken Italien får fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på minst 3,5 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål så som anges i artikel 7.3 a.

12. Förbundsrepubliken Tyskland får fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på högst 12 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål så som anges i artikel 7.3 a.

13. Konungariket Nederländerna får fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på högst 12 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål så som anges i artikel 7.3 a.

14. Inom övergångsperioderna skall medlemsstaterna gradvis minska sina respektive avstånd till de nya minimiskatteinivåerna. När skillnaden mellan den nationella nivån och miniminivån inte överstiger 3 % av denna miniminivå får den berörda medlemsstaten dock vänta fram till periodens slut med att anpassa sin nationella nivå.

Artikel 19

1. Utöver de bestämmelser som är angivna i föregående artiklar, särskilt artiklarna 5, 15 och 17, får rådet enhälligt, på förslag från kommissionen ge varje medlemsstat tillstånd att av särskilda politiska hänsyn införa ytterligare skattebefrielser eller skattenedsättningar.

En medlemsstat som önskar införa en sådan åtgärd skall informera kommissionen om detta och skall också förse kommissionen med all relevant och nödvändig information.

Kommissionen skall pröva denna begäran, med beaktande av bl.a. den inre marknadens funktion, behovet av att säkerställa en sund konkurrens samt gemenskapens politik när det gäller hälsa, miljö, energi och transport.

Kommissionen skall, inom tre månader efter att ha tagit emot all relevant och nödvändig information, antingen lägga fram ett förslag om att rådet skall ge tillstånd till en sådan åtgärd, eller också informera rådet om skälen till att den inte har föreslagit beviljandet av någon sådan åtgärd.

2. De tillstånd som anges i punkt 1 skall ges under en period på högst sex år med möjlighet till förlängning i enlighet med det förfarande som är fastställt i punkt 1.

3. Om kommissionen anser att skattebefrielserna eller skattenedsättningarna enligt i punkt 1 inte längre kan godtas, särskilt med avseende på sund konkurrens eller snedvridning av den

inre marknadens funktion, eller med avseende på gemenskapens politik när det gäller hälsa, miljöskydd, energi och transport, skall den lägga fram lämpliga förslag för rådet. Rådet skall fatta ett enhälligt beslut om dessa förslag.

Artikel 20

1. Endast följande energiprodukter skall omfattas av bestämmelserna om övervakning och flyttning i direktiv 92/12/EEG:

- a) Produkter enligt KN-nummer 1507–1518, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.
- b) Produkter enligt KN-nummer 2707 10, 2707 20, 2707 30 och 2707 50.
- c) Produkter enligt KN-nummer 2710 11–2710 19 69. När det emellertid gäller produkter enligt KN-nummer 2710 11 21, 2710 11 25 och 2710 19 29 skall bestämmelser om övervakning och flyttning emellertid endast omfatta kommersiella bulktransporter.
- d) Produkter enligt KN-nummer 2711 (med undantag för 2711 11, 2711 21 och 2711 29).
- e) Produkter enligt KN-nummer 2901 10.
- f) Produkter enligt KN-nummer 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 och 2902 44.
- g) Produkter enligt KN-nummer 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.
- h) Produkter enligt KN-nummer 3824 90 99, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

2. Om en medlemsstat finner att andra energiprodukter än de som anges i punkt 1 är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används för uppvärmning eller som motorbränsle eller om de på annat sätt leder till skatteflykt, undandragande av skatt eller missbruk, skall den genast underrätta kommissionen om detta. Denna bestämmelse skall även gälla elektricitet. Kommissionen skall vidarebefordra detta meddelande till övriga medlemsstater inom en månad efter mottagandet. Ett beslut om huruvida produkterna ifråga bör omfattas av bestämmelserna om övervakning och flyttning enligt direktiv 92/12/EEG skall därefter fattas i överensstämmelse med det förfarande som anges i artikel 27.2.

3. Medlemsstaterna får, som följd av bilaterala överenskomelser, underlåta att tillämpa vissa eller alla övervakningsåtgärder som är fastställda i direktiv 92/12/EEG med avseende på vissa eller alla produkter som avses i punkt 1, såvida de inte omfattas av artiklarna 7–9 i detta direktiv. Sådana överenskomelser skall inte påverka de medlemsstater som inte är parter i dessa. Alla sådana bilaterala överenskomelser skall anmälas till kommissionen, som skall informera övriga medlemsstater.

Artikel 21

1. Förutom de allmänna bestämmelser i vilka det fastställs när skattskyldigheten inträder och de betalningsbestämmelser som anges i direktiv 92/12/EEG, skall skatt på energiprodukter också tas ut när någon av de händelser inträffar som enligt artikel 2.3 medför skattskyldighet.

2. I detta direktiv skall ordet "tillverkning" i artiklarna 4 c och 5.1 i direktiv 92/12/EEG anses inbegripa "utvinning" i förekommande fall.

3. Förbrukningen av energiprodukter inom ett anläggningsområde som tillhör en verksamhet som framställer energiprodukter skall inte anses medföra skattskyldighet om förbrukningen utgörs av energiprodukter som framställts inom ett område som tillhör den verksamheten. Medlemsstaterna får även behandla förbrukningen av elektricitet och andra energiprodukter som inte framställts inom ett område som tillhör den verksamheten och förbrukningen av energiprodukter och elektricitet inom ett område som tillhör en verksamhet som framställer bränsle som används för att framställa elektricitet som något som inte skall medföra skattskyldighet. Om förbrukningen inte rör framställningen av energiprodukter och i synnerhet om den rör drift av fordon skall detta anses medföra skattskyldighet.

4. Medlemsstaterna får också föreskriva att skatt på energiprodukter och elektricitet skall erläggas när det har konstaterats att ett villkor för slutlig användning vilket anges i nationella bestämmelser om skattenedsättningar eller skattebefrielse inte är uppfyllt eller inte längre uppfylls.

5. Vid tillämpning av artiklarna 5 och 6 i direktiv 92/12/EEG skall elektricitet och naturgas vara skattepliktiga och skattskyldigheten skall inträda när distributören eller återförsäljaren levererar dem. Om leveransen äger rum i en medlemsstat där distributören eller återförsäljaren inte är etablerad skall skatten i den medlemsstat där leveransen sker tas ut av ett företag som skall vara registrerat i denna medlemsstat. Skatt skall i samtliga fall påföras och uppbäras enligt de förfaranden som har fastställts av varje medlemsstat.

Trots vad som sägs i första stycket har en medlemsstat rätt att fastställa den tidpunkt när skattskyldigheten inträder i det fall när det inte finns några förbindelser mellan den medlemsstatens gasledningar och andra medlemsstaters.

En enhet som producerar elektricitet för eget bruk anses som distributör. Trots vad som sägs i artikel 14.1 a får medlemsstaterna undanta sådana småproducenter av elektricitet, under förutsättning att de beskattas de energiprodukter som används för framställningen av elektriciteten.

Vid tillämpningen av artiklarna 5 och 6 i direktiv 92/12/EEG skall kol, koks och brunkol vara skattepliktiga och skattskyldigheten skall inträda vid leveransen för företag, som skall vara registrerade för detta syfte av de berörda myndigheterna. Dessa myndigheter får ge producenten, återförsäljaren, importören eller skatterepresentanten tillstånd att gå in i det registrerade

företagets ställe beträffande dess skattemässiga skyldigheter. Skatt skall påföras och uppbäras enligt de förfaranden som har fastställts av varje medlemsstat.

6. Medlemsstaterna behöver inte behandla följande som *framställning av energiprodukter*:

- Förfaranden genom vilka små kvantiteter av energiprodukter erhålls tillfälligtvis.
- Förfaranden genom vilka användaren av en energiprodukt gör återanvändning av den möjlig i det egna företaget under förutsättning att den redan erlagda skatten på en sådan produkt inte är mindre än den skatt som skulle utgå om den återanvända energiprodukten åter blev skattepliktig.
- Ett förfarande som består i att, utanför en produktionsanläggning eller skatteupplag, blanda energiprodukter med andra energiprodukter eller andra material under förutsättning
 - att skatt på beståndsdelarna har erlagts tidigare och
 - att det erlagda beloppet inte är mindre än den skatt som skulle utgå för blandningen.

Villkoret enligt i skall inte tillämpas om blandningen är skattebefriad på grund av att den är avsedd för ett särskilt användningsområde.

Artikel 22

När skattesatser ändras kan skatten för energiprodukter i lager som redan släppts för förbrukning höjas eller sänkas.

Artikel 23

Medlemsstaterna får återbetala skatt som redan erlagts för förorenade eller oavsiktligt blandade energiprodukter som skickats tillbaka till ett skatteupplag för återvinning.

Artikel 24

1. Energiprodukter som har släppts för förbrukning i en medlemsstat och finns i standardtankar i fordon i yrkestrafik för att användas som bränsle i dessa fordon och i specialbehållare för att under transporten användas för att driva de system som hör till dessa behållare, skall inte beskattas i någon annan medlemsstat.

2. I denna artikel avses med

standardtankar:

- fasta bränsletankar, monterade av tillverkaren i alla motorfordon av samma typ som det berörda fordonet och vars fasta montering möjliggör en direktanvändning av bränslet, både för att driva fordonet och för att i förekommande fall under transport driva kylsystem och andra system. Som standardtankar betraktas också gastankar som är monterade i motorfordon avsedda för direktanvändning av gas som drivmedel samt behållare monterade i anslutning till andra system, som fordonet kan vara utrustat med.

- fasta tankar, monterade av tillverkaren i anslutning till alla behållare av samma typ som den berörda behållaren och vars fasta montering möjliggör en direktanvändning av bränsle avsett att under transport driva kylsystem och andra system, som de särskilda behållare är utrustade med.

Med *specialbehållare* avses alla behållare som är försedda med särskilt utformade anordningar för kylsystem, syresättnings-system, system för termisk isolering eller andra system.

Artikel 25

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de skattenivåer som de tillämpar för de produkter som anges i artikel 2 den 1 januari varje år och efter varje ändring i den nationella lagstiftningen.

2. När de av medlemsstaterna tillämpade skattenivåerna uttrycks i andra måttenheter än de som anges för respektive produkt i artiklarna 7–10, skall medlemsstaterna också anmäla motsvarande skattenivåer efter omvandling till dessa måttenheter.

Artikel 26

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om åtgärder som vidtagits enligt artiklarna 5, 14.2, 15 och 17.

2. Åtgärder som skattebefrielse, skattenedsättning, skattedifferentiering och återbetalning av skatt enligt detta direktiv kan utgöra statligt stöd och skall i så fall anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i fördraget.

Upplysningar som lämnats till kommissionen på grundval av detta direktiv befriar inte medlemsstaterna från anmälningsskyldighet i enlighet med artikel 88.3 i fördraget.

3. Skyldigheten att i enlighet med punkt 1 underrätta kommissionen om åtgärder som vidtagits enligt artikel 5 befriar inte medlemsstaterna från eventuell anmälningsskyldighet till följd av direktiv 83/189/EEG.

Artikel 27

1. Kommissionen skall biträdas av kommittén för punktskatter som inrättades genom artikel 24.1 i direktiv 92/12/EEG.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 28

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2003 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2004, med undantag av de bestämmelser som fastställs i artiklarna 16 och 18.1, vilka får tillämpas av medlemsstaterna från och med den 1 januari 2003.

3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 29

Rådet skall på grundval av en rapport och i förekommande fall ett förslag från kommissionen regelbundet granska de skattebefrielser och skattenedsättningar och de minimiskattenivåer som fastställs i detta direktiv och efter samråd med Europaparlamentet enhälligt anta nödvändiga bestämmelser. I kommissionens rapport och vid rådets överväganden skall den inre marknadens funktion, realvärdet av minimiskattenivåerna och fördragets bredare syften beaktas.

Artikel 30

Trots vad som sägs i artikel 28.2 skall direktiven 92/81/EEG och 92/82/EEG upphöra att gälla efter den 31 december 2003.

Artikel 31

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 32

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 27 oktober 2003.

På rådets vägnar

A. MATTEOLI

Ordförande

BILAGA I

Tabell A – Minimiskattenivåer för motorbränslen

	1 januari 2004	1 januari 2010
Blyhaltig bensin: (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 11 31, 2710 11 51 och 2710 11 59	421	421
Blyfri bensin: (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 och 2710 11 49	359	359
Dieselbrännolja (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 19 41–2710 19 49	302	330
Fotogen (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 19 21 och 2710 19 25	302	330
Gasol (euro per 1 000 kg) KN-nummer 2711 12 11–2711 19 00	125	125
Naturgas (euro per gigajoule bruttovärmevärde) KN-nummer 2711 11 00 och 2711 21 00	2,6	2,6

Tabell B – Minimiskattenivåer för motorbränslen som används för de ändamål som anges i artikel 8.2

Dieselbrännolja (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 19 41–2710 19 49	21
Fotogen (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 19 21 och 2710 19 25	21
Gasol (euro per 1 000 kg) KN-nummer 2711 12 11–2711 19 00	41
Naturgas (euro per gigajoule bruttovärmevärde) KN-nummer 2711 11 00 och 2711 21 00	0,3

Tabell C – Minimiskattenivåer för bränslen för uppvärmning och elektricitet

	Yrkesmässig användning	Icke-yrkesmässig användning
Dieselbrännolja (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 19 41–2710 19 49	21	21
Tjock eldningsolja (euro per 1 000 kg) KN-nummer 2710 19 61–2710 19 69	15	15
Fotogen (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 19 21 och 2710 19 25	0	0
Gasol (euro per 1 000 kg) KN-nummer 2711 12 11–2711 19 00	0	0
Naturgas (euro per gigajoule bruttovärmevärde) KN-nummer 2711 11 00 och 2711 21 00	0,15	0,3
Kol och koks (euro per gigajoule) KN-nummer 2701, 2702 och 2704	0,15	0,3
Elektricitet (euro per MWh) KN-nummer 2716	0,5	1,0

BILAGA II

Nedsatta skattesatser och befrielse från skatter enligt artikel 18.1

1. BELGIEN

- För gasol, naturgas och metan.
- För fordon som används för lokal kollektivtrafik.
- För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.
- För privata nöjesfartyg.
- För nedsättning av punktskattesatserna för tung eldningsolja för att främja användningen av mer miljövänliga bränslen. Nedsättningen skall vara specifikt knuten till svavelhalten och skattesatsen får under inga omständigheter vara lägre än 6,5 euro per ton.
- För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.
- För en differentierad punktskattesats på blyfri bensin med låg svavelhalt (50 ppm) och låg halt av aromatiska ämnen (35 %).
- För en differentierad punktskattesats på dieselolja med låg svavelhalt (50 ppm).

2. DANMARK

- För en differentierad punktskattesats från och med den 1 februari 2002 till och med den 31 januari 2008 för tung eldningsolja och eldningsolja som används av energiintensiva företag för att producera värme och varmvatten. Den högsta tillåtna differentieringen av punktskatten uppgår till 0,0095 euro per kilo för tung eldningsolja och till 0,008 euro per liter för eldningsolja. Nedsättningen av punktskatten måste överensstämma med villkoren i detta direktiv, särskilt med minimisatserna.
- För nedsättning av skattesatserna för diesel för att främja användningen av mer miljövänliga bränslen, under förutsättning att sådana stimulansåtgärder är kopplade till fastställda tekniska egenskaper, däribland specifik vikt, svavelhalt, destillationspunkt och cetantal och -index, och under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv.
- För tillämpning av differentierade punktskattesatser för bensin som distribueras från bensinstationer utrustade med återvinningssystem för bensinångor och för bensin som distribueras från andra bensinstationer, under förutsättning att de differentierade skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt med avseende på minimisatserna för punktskatt.
- För differentierade punktskattesatser för bensin, under förutsättning att de differentierade skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv och i synnerhet de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.
- För fordon som används för lokal kollektivtrafik.
- För tillämpning av differentierade punktskattesatser för dieselbrännolja, under förutsättning att de differentierade skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.
- För partiell återbetalning inom handelssektorn, under förutsättning att de berörda skatterna uppfyller gemenskapsrätten och att den erlagda och inte återbetalda skatten under alla omständigheter överensstämmer med de minimiskattesatser och de kontrollavgifter för mineraloljor som föreskrivs i gemenskapsrätten.
- För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.
- För tillämpning av en reducerad punktskatt på högst 0,03 danska kronor per liter bensin som distribueras från bensinstationer som uppfyller strängare normer för utrustning och drift utformade för att minska att metyltertiär-butyleter läcker ut i grundvattnet, under förutsättning att de differentierade skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv och särskilt minimisatserna för punktskatt.

3. TYSKLAND

- För en differentierad punktskattesats för bränslen med en högsta svavelhalt på 10 ppm, från och med den 1 januari 2003 till och med den 31 december 2005.
- För användning av avfallskolvätegaser som bränsle för uppvärmning.

- För tillämpning av en differentierad punktskattesats för mineraloljor som används som bränsle inom lokal kollektivtrafik, under förutsättning att den överensstämmer med kraven i direktiv 92/82/EEG.
- För prover av mineraloljor avsedda för analyser, produktionstester eller andra vetenskapliga ändamål.
- För tillämpning av differentierade punktskattesatser för bränslen som används inom tillverkningsindustrin, under förutsättning att de differentierade skattesatserna uppfyller kraven i detta direktiv.
- För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

4. GREKLAND

- För de nationella väpnade styrkornas användning.
- För befrielse från punktskatter på mineraloljor avsedda att användas som drivmedel i officiella fordon som tillhör presidentens kansli och den nationella poliskåren.
- För fordon som används för lokal kollektivtrafik.
- För tillämpning av differentierade skattesatser för blyfri bensin enligt olika miljökategorier, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.
- För gasol och metan som används för industriella ändamål.

5. SPANIEN

- För gasol som används som drivmedel i fordon avsedda för lokal kollektivtrafik.
- För gasol som används som drivmedel i taxibilar.
- För tillämpning av differentierade skattesatser för blyfri bensin enligt olika miljökategorier, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.
- För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

6. FRANKRIKE

- För tillämpning av differentierade skattesatser för diesel som används i motorfordon i yrkesmässig trafik fram till och med den 1 januari 2005, dock lägst 380 euro per 1 000 liter från och med den 1 mars 2003.
- Inom ramen för vissa politiska åtgärder för stöd till avfolkningsområden.
- För förbrukning på Korsika, under förutsättning att de nedsatta skattesatserna alltid överensstämmer med de minimiskattesatser för mineraloljor som föreskrivs i gemenskapsrätten.
- För tillämpning av differentierade punktskattesatser för ett nytt bränsle bestående av en emulsion av vatten och frostskyddsmedel med dieselolja stabiliserad med ytaktiva ämnen, under förutsättning att de differentierade skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt med avseende på minimisatserna för punktskatt.
- För tillämpning av differentierade punktskattesatser för blyfri premiumbensin med en kaliumbaserad tillsats avsedd att motverka ventilslitage (eller annan tillsats med motsvarande effekt).
- För motorbränsle som används i taxibilar, inom ramen för en årlig kvot.
- För befrielse från punktskatter på gas som används som drivmedel i kollektivtrafik, inom ramen för en årlig kvot.
- För befrielse från punktskatter för gas som används som drivmedel i gasdrivna sophämningsfordon.
- För nedsättning av skattesatsen för tung eldningsolja för att främja användningen av mer miljövänliga bränslen. Nedsättningen skall vara specifikt knuten till svavelhalten, och punktskattesatsen för tung eldningsolja skall motsvara den minimiskattesats för tung eldningsolja som föreskrivs i gemenskapsrätten.
- För befrielse från punktskatter på tung eldningsolja som används som bränsle vid framställning av aluminiumoxid i Gardanneområdet.
- För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.
- För bensin som distribueras till privata nöjesfartyg i Korsikas hamnar.

- För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.
- För fordon som används i lokal kollektivtrafik till och med den 31 december 2005.
- För beviljande av tillstånd att tillämpa en differentierad punktskattesats för blandningar av bensen och derivat av etylalkohol vars alkoholbeståndsdel framställts av jordbruksprodukter samt att tillämpa en differentierad punktskattesats för blandningar av dieselolja och metylestrar av vegetabiliska oljor som används som motorbränsle. För att blandningar som innehåller metylestrar av vegetabiliska oljor och derivat av etylalkohol och som används som motorbränsle enligt detta direktiv skall kunna omfattas av nedsatta punktskatter skall de franska myndigheterna senast den 31 december 2003 utfärda ett tillstånd till de enheter som tillverkar biobränslena i fråga. Dessa tillstånd skall ha en giltighetstid på högst sex år räknat från den dag då de utfärdas. Den nedsättning som beviljas genom tillståndet får tillämpas efter den 31 december 2003 fram till dess att tillståndets giltighetstid upphör. Nedsättningarna av punktskatterna får inte överstiga 35,06 euro per hektoliter eller 396,64 euro per ton för metylestrar av vegetabiliska oljor och 50,23 euro per hektoliter eller 297,35 euro per ton för derivat av etylalkohol, vilka används i de blandningar som avses. Nedsättningarna av punktskatterna skall anpassas till utvecklingen av råvarupriserna så att de inte leder till en överkompensation av merkostnaderna för framställning av biobränslen. Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 november 1997. Beslutet upphör att gälla den 31 december 2003.
- För beviljande av tillstånd att tillämpa en differentierad punktskattesats för blandningar av eldningsolja och metylestrar av vegetabiliska oljor. För att blandningar som innehåller metylestrar av vegetabiliska oljor och som används som motorbränsle enligt det här direktivet skall kunna omfattas av nedsatta punktskatter skall de franska myndigheterna senast den 31 december 2003 utfärda de nödvändiga tillstånden till de enheter som tillverkar biobränslena i fråga. Dessa tillstånd skall ha en giltighetstid på högst sex år räknat från den dag då de utfärdas. Den nedsättning som beviljas genom tillståndet får tillämpas efter den 31 december 2003 fram till dess att tillståndets giltighetstid upphör. Den får inte förlängas. Nedsättningarna av punktskatterna får inte överstiga 35,06 euro per hektoliter eller 396,64 euro per ton för de metylestrar av vegetabiliska oljor som avses. Nedsättningarna av punktskatterna skall anpassas till utvecklingen av råvarupriserna så att de inte leder till en överkompensation av merkostnaderna för framställning av biobränslen. Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 november 1997. Beslutet upphör att gälla den 31 december 2003.

7. IRLAND

- För gasol, naturgas och metan som används som drivmedel i motorfordon.
- För motorfordon som används av funktionshindrade.
- För fordon som används i lokal kollektivtrafik.
- För tillämpning av differentierade skattesatser för blyfri bensen enligt olika miljökategorier, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.
- För en differentierad punktskattesats på dieselolja med låg svavelhalt.
- För framställning av aluminiumoxid i Shannonområdet.
- För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.
- För privata nöjesfartyg.
- För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

8. ITALIEN

- För differentierade punktskattesatser för blandningar som används som motorbränsle och som innehåller 5 % eller 25 % biodiesel, fram till den 30 juni 2004. Nedsättningarna av punktskatten får inte överstiga beloppet på den punktskatt som skulle ha tagits ut på den volym biobränslen som ingår i de produkter som kan omfattas av ovan nämnda nedsättning. Nedsättningarna av punktskatterna skall anpassas till utvecklingen av råvarupriset så att de inte leder till en överkompensation av merkostnaderna för framställning av biobränslen.
- För nedsättning av punktskattesatsen för sådant bränsle som används av vägtransportföretag, fram till och med den 1 januari 2005, dock lägst 370 euro per 1 000 liter från och med den 1 januari 2004.
- För avfallskolvätegaser som används som bränsle.
- För nedsättning av punktskattesatserna för emulsioner av vatten och dieselbrännolja samt av vatten och tjock eldningsolja från och med den 1 oktober 2000 till och med den 31 december 2005, under förutsättning att den nedsatta punktskattesatsen överensstämmer med villkoren i detta direktiv, särskilt minimisatsen för punktskatt.

- För metan som används som drivmedel i motorfordon.
- För de nationella väpnade styrkorna.
- För ambulanser.
- För fordon som används i lokal kollektivtrafik.
- För motorbränsle som används i taxibilar.
- För nedsättning i särskilt eftersatta geografiska områden av punktskattesatserna för eldningsolja och gasol som används för uppvärmning och distribueras genom lokala nät, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt med avseende på minimisatserna för punktskatt.
- För förbrukning i områdena Valle d'Aosta och Gorizia.
- För nedsättning av punktskattesatserna för bensin som förbrukas i området Friuli-Venezia Giulia, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt med avseende på minimisatserna för punktskatt.
- För nedsättning av punktskattesatserna för mineraloljor som förbrukas i områdena Udine och Trieste, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv.
- För befrielse från punktskatter på mineraloljor som används som bränsle vid framställning av aluminiumoxid på Sardinien.
- För nedsättning av punktskattesatserna på eldningsolja avsedd för produktion av ånga, och på dieselolja som används i ugnar för torkning och aktivering av molekylära filter i regionen Kalabrien, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv.
- För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.
- För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

9. LUXEMBURG

- För gasol, naturgas och metan.
- För fordon som används för lokal kollektivtrafik.
- För nedsättning av punktskattesatserna för tung eldningsolja för att främja användningen av mer miljövänliga bränslen. Nedsättningen skall vara specifikt knuten till svavelhalten, och skattesatsen får under inga omständigheter vara lägre än 6,5 euro per ton.
- För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

10. NEDERLÄNDERNA

- För gasol, naturgas och metan.
- För prover av mineraloljor avsedda för analyser, produktionstester eller andra vetenskapliga ändamål.
- För de nationella väpnade styrkornas användning.
- För tillämpning av differentierade punktskattesatser för gasol som används som drivmedel inom kollektivtrafiken.
- För tillämpning av differentierade punktskattesatser för gasol som används som drivmedel i fordon som används för sophämtning, avloppsrensning och gaturenhållning.
- För tillämpning av differentierade punktskattesatser för diesel med låg svavelhalt (50 ppm) t.o.m. den 31 december 2004.
- För tillämpning av differentierade punktskattesatser för bensin med låg svavelhalt (50 ppm) t.o.m. den 31 december 2004.

11. ÖSTERRIKE

- För naturgas och metan.
- För gasol som används som drivmedel i fordon avsedda för lokal kollektivtrafik.
- För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

12. PORTUGAL

- För tillämpning av differentierade skattesatser för blyfri bensin enligt olika miljökategorier, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.
- För befrielse från punktskatt på gasol, naturgas och metan som används som drivmedel inom lokal kollektivtrafik.
- För nedsättning av punktskattesatserna för eldningsolja som förbrukas i det autonoma området Madeira. Nedsättningen får inte vara större än de extra kostnaderna för transport av eldningsoljan till detta område.
- För nedsättning av punktskattesatserna för tung eldningsolja för att främja användningen av mer miljövänliga bränslen. Denna nedsättning skall vara specifikt knuten till svavelhalten, och punktskattesatsen för tung eldningsolja skall motsvara den minimiskattesats för tung eldningsolja som föreskrivs i gemenskapsrätten.
- För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.
- För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

13. FINLAND

- För naturgas som används som bränsle.
- För befrielse från punktskatt på metan och gasol, oavsett användningsområde.
- För nedsättning av punktskattesatserna för dieselolja och dieselbrännolja, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv och särskilt de minimiskattesatser som anges i artiklarna 7–9.
- För nedsättning av punktskattesatserna för reformulerad blyfri eller blyhaltig bensin, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.
- För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.
- För privata nöjesfartyg.
- För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

14. SVERIGE

- För nedsättning av skattesatserna för diesel enligt olika miljökategorier.
- För tillämpning av differentierade skattesatser för blyfri bensin enligt olika miljökategorier, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt minimisatserna för punktskatt.
- För tillämpning av en differentierad energiskattesats för alkylatbensin för tvåtaktsmotorer fram till och med den 30 juni 2008, under förutsättning att den totala tillämpliga skattesatsen överensstämmer med kraven i detta direktiv.

- För befrielse från punktskatt på biologiskt framställd metan och andra avfallsgaser.
- För nedsättning av punktskattesatserna för mineraloljor som används för industriella ändamål under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv.
- För nedsättning av punktskattesatserna för mineraloljor som används för industriella ändamål, genom att både tillämpa en skattesats som är lägre än standardskattesatsen och en nedsatt skattesats för energiintensiva företag, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv och inte medför snedvridning av konkurrensen.
- För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.

15. FÖRENADE KUNGARIKET

- För tillämpning av differentierade punktskattesatser för motorbränsle som innehåller biodiesel och biodiesel som används som rent motorbränsle, fram till och med den 31 mars 2007. Gemenskapens minimisatser måste beaktas och det får inte ske någon överkompensering för de extrakostnader som uppstår vid framställningen av biobränslen.
 - För gasol, naturgas och metan som används som motorbränsle.
 - För nedsättning av punktskattesatserna för diesel för att främja användningen av mer miljövänliga bränslen.
 - För tillämpning av differentierade skattesatser för blyfri bensin enligt olika miljökategorier, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.
 - För fordon som används i lokal kollektivtrafik.
 - För tillämpning av differentierade punktskattesatser på en emulsion av vatten och dieselolja, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt med avseende på minimisatserna för punktskatt.
 - För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.
 - För privata nöjesfartyg.
 - För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.
-

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/95/EG**av den 27 oktober 2003****om ändring av kommissionens direktiv 96/77/EG om särskilda renhetskriterier för andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 89/107/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om livsmedelstillsatser som är godkända för användning i livsmedel⁽¹⁾, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 94/34/EG⁽²⁾, särskilt artikel 3.3 a i detta,

efter samråd med Vetenskapliga livsmedelskommittén, och
av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2/EG av den 20 februari 1995 om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 2001/5/EG⁽⁴⁾, fastställs en förteckning över de andra ämnen som kan användas som livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel.
- (2) I kommissionens direktiv 96/77/EG⁽⁵⁾, senast ändrat genom direktiv 2002/82/EG⁽⁶⁾, fastställs renhetskriterier för de tillsatser som anges i direktiv 95/2/EG.
- (3) Vetenskapliga livsmedelskommittén ansåg i sitt yttrande av den 6 maj 2002 att etylenoxidhalten bör minskas till en halt under detektionsgränsen. Det relevanta kriteriet i de gällande renhetskriterierna i direktiv 96/77/EG bör därför anpassas.
- (4) Med hänsyn till den tekniska utvecklingen är det nödvändigt att ändra renhetskriterierna för E 251 Natriumnitrat och E 459 Beta-cyklodextrin.
- (5) Det är nödvändigt att beakta de specifikationer och analysmetoder för tillsatser som anges i den Codex Alimentarius som utarbetats av FAO/WHO:s gemensamma expertkommitté för livsmedelstillsatser (JECFA).
- (6) Direktiv 96/77/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till direktiv 96/77/EG skall ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 november 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Produkter som släpps ut på marknaden eller som märks före den 1 november 2004 och som inte uppfyller kraven i detta direktiv får saluföras till dess att lagren är tomma.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 27.

⁽²⁾ EGT L 237, 10.9.1994, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 61, 18.3.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 55, 24.2.2001, s. 59.

⁽⁵⁾ EGT L 339, 30.12.1996, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 292, 28.10.2002, s. 1.

BILAGA

Bilagan till direktiv 96/77/EG skall ändras på följande sätt:

1. Texten avseende E 251 Natriumnitrat skall ersättas med följande:

"E 251 NATRIUMNITRAT

1. FAST NATRIUMNITRAT

Synonymer

Chilesalpeter
Natronsalpeter

Definition

Kemiskt namn

Natriumnitrat

EINECS

231-554-3

Kemisk formel

NaNO₃

Molekylvikt

85,00

Innehåll

Minst 99 % efter torkning

Beskrivning

Vitt kristallint, något hygroskopiskt pulver

Identifiering

A. Positiva tester för nitrat och natrium

B. pH i en 5-procentig lösning

Minst 5,5 och högst 8,3

Renhetsgrad

Vikt förlust vid torkning

Högst 2 % efter torkning vid 105 °C i 4 timmar

Nitrit

Högst 30 mg/kg uttryckt som NaNO₂

Arsenik

Högst 3 mg/kg

Bly

Högst 5 mg/kg

Kvikksilver

Högst 1 mg/kg

E 251 NATRIUMNITRAT

2. FLYTANDE NATRIUMNITRAT

Definition

Flytande natriumnitrat är en vattenlösning av natriumnitrat som ett direkt resultat av den kemiska reaktionen mellan natriumhydroxid och salpetersyra i stökiometrisk mängd utan efterföljande kristallisation. Standardiserade former som beretts av flytande natriumnitrat som uppfyller dessa specifikationer får innehålla salpetersyra i stora mängder, om detta tydligt framgår av märkningen eller på annat vis

Kemiskt namn

Natriumnitrat

EINECS

231-554-3

Kemisk formel

NaNO₃

Molekylvikt

85,00

Innehåll

Mellan 33,5 % och 40,0 % NaNO₃

Beskrivning

Klar, färglös vätska

Identifiering

A. Positiva tester för nitrat och för natrium

B. pH

Minst 1,5 och högst 3,5

Renhetsgrad

Fri salpetersyra

Högst 0,01 %

Nitrit

Högst 10 mg/kg uttryckt som NaNO₂

Arsenik

Högst 1 mg/kg

Bly

Högst 1 mg/kg

Kvikksilver

Högst 0,3 mg/kg

Denna specifikation avser 35-procentig vattenlösning"

2. Texten avseende E 431 Polyoxietylen(40)stearat, E 432 Polyoxietylen sorbitanmonolaurat (polysorbat 20), E 433 Polyoxietylen sorbitanmonooleat (polysorbat 80), E 434 Polyoxietylen sorbitanmonopalmitat (polysorbat 40), E 435 Polyoxietylen sorbitanmonostearat (polysorbat 60) och E 436 Polyoxietylen sorbitantristearat (polysorbat 65) skall ersättas med följande:

"E 431 POLYOXIETYLEN(40)STEARAT

Synonymer

Polyoxil(40)stearat

Definition

Polyoxietylen(40)monostearat

En blandning av mono- och diestrar av ätlig kommersiell stearinsyra och blandade polyoxietylendioler (med en polymerlängd på ca 40 oxietylenheter) tillsammans med fri polyol

Innehåll

Minst 97,5 % i vattenfri substans

Beskrivning

Krämfärgade flingor eller vaxliknande fast ämne vid 25 °C med svag lukt

Identifiering

A. Löslighet

Lösligt i vatten, etanol, metanol och etylacetat. Olösligt i mineralolja

B. Stelningsintervall

39 °C–44 °C

C. Infrarött absorptionsspektrum

Karaktistiskt för en partiell fettsyraester av en polyoxietylerad polyol

Renhetsgrad

Vatten

Högst 3 % (Karl Fischer-metoden)

Syratal

Högst 1

Förtvålningstal

Minst 25 och högst 35

Hydroxyltal

Minst 27 och högst 40

1,4-dioxan

Högst 5 mg/kg

Etylenoxid

Högst 0,2 mg/kg

Etylenglykoler (mono- och di-)

Högst 0,25 %

Arsenik

Högst 3 mg/kg

Bly

Högst 5 mg/kg

Kvicksilver

Högst 1 mg/kg

Kadmium

Högst 1 mg/kg

E 432 POLYOXIETYLENSORBITANMONOLAURAT (POLYSORBAT 20)

Synonymer

Polysorbat 20

Definition

Polyoxietylen(20)sorbitanmonolaurat

En blandning av de partiella estrarna av sorbitol och dess mono- och dianhydrider och ätlig kommersiell laurinsyra, vilken kondenserats med ca 20 mol etylenoxid per mol sorbitol och anhydrider

Innehåll

Innehåller minst 70 % oxietylengrupper, vilket motsvarar minst 97,3 % polyoxietylen(20)sorbitanmonolaurat i vattenfri substans

Beskrivning

En citrongul till bärnstensfärgad oljig vätska vid 25 °C med svag, karaktistisk lukt

Identifiering

A. Löslighet

Lösligt i vatten, etanol, metanol, etylacetat och dioxan. Olösligt i mineralolja och petroleumeter

B. Infrarött absorptionsspektrum

Karaktistiskt för en partiell fettsyraester av en polyoxietylerad polyol

Renhetsgrad

Vatten	Högst 3 % (Karl Fischer-metoden)
Syratal	Högst 2
Förtvålningstal	Minst 40 och högst 50
Hydroxyltal	Minst 96 och högst 108
1,4-dioxan	Högst 5 mg/kg
Etylenoxid	Högst 0,2 mg/kg
Etylenglykoler (mono- och di-)	Högst 0,25 %
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 5 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg

E 433 POLYOXIETYLENSORBITANMONOOLEAT (POLYSORBAT 80)**Synonymer**

Polysorbat 80
Polyoxietylen(20)sorbitanmonooleat

Definition

En blandning av de partiella estrarna av sorbitol och dess mono- och dianhydrider och ätlig kommersiell oljesyra, vilken kondenserats med ca 20 mol etylenoxid per mol sorbitol och anhydrider

Innehåll

Innehåller minst 65 % oxietylengrupper, vilket motsvarar minst 96,5 % polyoxietylen(20)sorbitanmonooleat i vattenfri substans

Beskrivning

En citrongul till bärnstensfärgad oljig vätska vid 25 °C med svag, karakteristisk lukt

Identifiering

- A. Löslighet
Lösligt i vatten, etanol, metanol, etylacetat och toluen. Olösligt i mineralolja och petroleumeter
- B. Infrarött absorptionsspektrum
Karakteristiskt för en partiell fettsyraester av en polyoxietylerad polyol

Renhetsgrad

Vatten	Högst 3 % (Karl Fischer-metoden)
Syratal	Högst 2
Förtvålningstal	Minst 45 och högst 55
Hydroxyltal	Minst 65 och högst 80
1,4-dioxan	Högst 5 mg/kg
Etylenoxid	Högst 0,2 mg/kg
Etylenglykoler (mono- och di-)	Högst 0,25 %
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 5 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg

E 434 POLYOXIETYLENSORBITANMONOPALMITAT (POLYSORBAT 40)

Synonymer	Polyсорbat 40 Polyoxietylen(20)sorbitanmonopalmitat
Definition	En blandning av de partiella estrarna av sorbitol och dess mono- och dianhydrider och ätlig kommersiell palmitinsyra, vilken kondenserats med ca 20 mol etylenoxid per mol sorbitol och anhydrider
<i>Innehåll</i>	Innehåller minst 66 % oxietylengrupper, vilket motsvarar minst 97 % polyoxietylen(20)sorbitanmonopalmitat i vattenfri substans
<i>Beskrivning</i>	En citrongul till orangefärgad oljig vätska eller halvgel vid 25 °C med svag, karakteristisk lukt
Identifiering	
A. Löslighet	Lösligt i vatten, etanol, metanol, etylacetat och aceton. Olösligt i mineralolja
B. Infrarött absorptionsspektrum	Karakteristiskt för en partiell fettsyraester av en polyoxietylerad polyol
Renhetsgrad	
Vatten	Högst 3 % (Karl Fischer-metoden)
Syratal	Högst 2
Förtvålningstal	Minst 41 och högst 52
Hydroxyltal	Minst 90 och högst 107
1,4-dioxan	Högst 5 mg/kg
Etylenoxid	Högst 0,2 mg/kg
Etylenglykoler (mono- och di-)	Högst 0,25 %
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 5 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg

E 435 POLYOXIETYLENSORBITANMONOSTEARAT (POLYSORBAT 60)

Synonymer	Polyсорbat 60 Polyoxietylen(20)sorbitanmonostearat
Definition	En blandning av de partiella estrarna av sorbitol och dess mono- och dianhydrider och ätlig kommersiell stearinsyra, vilken kondenserats med ca 20 mol etylenoxid per mol sorbitol och anhydrider
<i>Innehåll</i>	Innehåller minst 65 % oxietylengrupper, vilket motsvarar minst 97 % polyoxietylen(20)sorbitanmonostearat i vattenfri substans
<i>Beskrivning</i>	En citrongul till orangefärgad oljig vätska eller halvgel vid 25 °C med svag, karakteristisk lukt
Identifiering	
A. Löslighet	Lösligt i vatten, etylacetat och toluen. Olösligt i mineralolja och vegetabiliska oljor
B. Infrarött absorptionsspektrum	Karakteristiskt för en partiell fettsyraester av en polyoxietylerad polyol

Renhetsgrad

Vatten	Högst 3 % (Karl Fischer-metoden)
Syratal	Högst 2
Förtvålningstal	Minst 45 och högst 55
Hydroxyltal	Minst 81 och högst 96
1,4-dioxan	Högst 5 mg/kg
Etylenoxid	Högst 0,2 mg/kg
Etylenglykoler (mono- och di-)	Högst 0,25 %
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 5 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg

E 436 POLYOXIETYLENSORBITANTRISTEARAT (POLYSORBAT 65)**Synonymer**

Polysorbat 65
Polyoxietylen(20)sorbitantristearat

Definition

En blandning av de partiella estrarna av sorbitol och dess mono- och dianhydrider och ätlig kommersiell stearinsyra, vilken kondenserats med ca 20 mol etylenoxid per mol sorbitol och anhydrider

Innehåll

Innehåller minst 46 % oxietylengrupper, vilket motsvarar minst 96 % polyoxietylen(20)sorbitantristearat i vattenfri substans

Beskrivning

Ett brunt, vaxliknande fast ämne vid 25 °C med svag, karakteristisk lukt

Identifiering

A. Löslighet	Dispergerbart i vatten. Lösligt i mineralolja, vegetabiliska oljor, petroleumeter, aceton, eter, dioxan, etanol och metanol
B. Stelningsintervall	29 °C–33 °C
C. Infrarött absorptionsspektrum	Karakteristiskt för en partiell fettsyraester av en polyoxietylerad polyol

Renhetsgrad

Vatten	Högst 3 % (Karl Fischer-metoden)
Syratal	Högst 2
Förtvålningstal	Minst 88 och högst 98
Hydroxyltal	Minst 40 och högst 60
1,4-dioxan	Högst 5 mg/kg
Etylenoxid	Högst 0,2 mg/kg
Etylenglykoler (mono- och di-)	Högst 0,25 %
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 5 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg

3. Texten avseende E 459 Beta-cyklodextrin skall ersättas med följande:

"E 459 BETA-CYKLODEXTRIN

Definition

Kemiskt namn

EINECS

Kemisk formel

Molekylvikt

Innehåll

Beskrivning

Beta-cyklodextrin är en icke-reducerande cyklisk sackarid bestående av sju D-glukopyranosylenheter som är sammankopplade genom α -1,4-bindningar. Produkten framställs ur delvis hydrolyserad stärkelse med hjälp av enzymet cykloglykosyltransferas, som erhålls från *Bacillus circulans*, *Paenibacillus macerans* eller rekombinant *Bacillus licheniformis* stam SJ1608

Cykloheptaamylos

231-493-2

$(C_6H_{10}O_5)_7$

1 135

Minst 98,0 % $(C_6H_{10}O_5)_7$ i vattenfri substans

Ett i stort sett luktfritt, vitt eller nästan vitt, kristallint fast ämne

Identifiering

A. Löslighet

Svårslösligt i vatten, lättslösligt i varmt vatten, något lösligt i etanol

B. Specifik rotation

$[\alpha]^{25}_D$: + 160 °C till + 164 °C (1 % lösning)

Renhetsgrad

Vatten

Högst 14 % (Karl Fischer-metoden)

Andra cyklodextriner

Högst 2 % i vattenfri substans

Lösningsmedelsrester (toluen och trikloretylen)

Högst 1 mg/kg av vardera lösningsmedlet

Sulfataska

Högst 0,1 %

Arsenik

Högst 1 mg/kg

Bly

Högst 1 mg/kg"

4. Texten avseende Polyetylenglykol 6000 skall ersättas med följande:

"POLYETYLENGLYKOL 6000

Synonymer

PEG 6000

Macrogol 6000

Definition

Kemisk formel

Polyetylenglykol 6000 är en blandning av polymerer med den allmänna formeln $H-(OCH_2-CH)_n-OH$ vilket motsvarar en genomsnittlig molekylvikt på ca 6 000

Molekylvikt

$(C_2H_4O)_n \cdot H_2O$ (n = antalet etylenoxidenheter som ger en molekylvikt på 6 000, ca 140)

Innehåll

5 600–7 000

Beskrivning

Minst 90,0 % och högst 110,0 %

Ett vitt eller nästan vitt fast ämne med ett vax- eller paraffinliknande utseende

Identifiering

A. Löslighet

Mycket lösligt i vatten och i metylenklorid. I stort sett olösligt i alkohol, eter samt i feta oljor och mineraloljor

B. Stelningsintervall

55 °C–61 °C

Renhetsgrad

Viskositet

Mellan 0,220 och 0,275 kgm⁻¹s⁻¹ vid 20 °C

Hydroxyltal

Mellan 16 och 22

Sulfataska

Högst 0,2 %

Etylenoxid

Högst 0,2 mg/kg

Arsenik

Högst 3 mg/kg

Bly

Högst 5 mg/kg"

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 30 oktober 2003

om godkännande av vissa behandlingar för att förhindra utvecklingen av patogena mikroorganismer i tvåskaliga blötdjur och marina snäckdjur

[delgivet med nr K(2003) 3984]

(Text av betydelse för EES)

(2003/774/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/493/EEG av den 22 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktionen och marknadsföringen av fiskprodukter⁽¹⁾, senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003⁽²⁾, särskilt kapitel IV. IV. 2 i bilagan till detta, och

av följande skäll:

- (1) Kommissionens beslut 93/25/EEG av den 11 december 1992 om godkännande av vissa behandlingar för att förhindra utvecklingen av patogena mikroorganismer i tvåskaliga blötdjur och marina snäckdjur⁽³⁾ har ändrats på ett väsentligt sätt⁽⁴⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det beslutet kodifieras.
- (2) Tvåskaliga blötdjur och marina snäckdjur som skördas i de områden som avses i kapitel I.1 b och I.1 c i bilagan till rådets direktiv 91/492/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktion och utsläppande på marknaden av levande tvåskaliga mollusker⁽⁵⁾, senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003, utgör ett latent hot mot konsumenterna om de inte behandlas på lämpligt sätt.
- (3) Spanien, Förenade kungariket och Nederländerna har föreslagit behandlingar för att förhindra utvecklingen av patogener i tvåskaliga blötdjur och marina snäckdjur.

(4) Dessa behandlingar är tillräckliga för att säkerställa produkternas sundhet och det är därför inte nödvändigt att produkterna renas och återutläggs innan de släpps ut på marknaden.

(5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godkänns behandlingarna enligt bilaga I till detta beslut för att förhindra utvecklingen av patogena mikroorganismer hos tvåskaliga blötdjur och marina snäckdjur som har skördats på de områden som anges i kapitel I.1 b och I.1 c i bilagan till direktiv 91/492/EEG och som inte har varit återutlagda eller renats innan de släpps ut på marknaden.

Artikel 2

Beslut 93/25/EEG skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till det upphävda beslutet skall anses som hänvisningar till detta beslut och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 16, 25.1.1993, s. 22.

⁽⁴⁾ Se bilaga II i detta beslut.

⁽⁵⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 1.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

*BILAGA I***BEHANDLINGAR****A. Sterilisering**

Tvåskaliga blötdjur och marina snäckdjur får steriliseras i hermetiskt förslutna behållare som uppfyller kraven i kapitel IV.IV.4 i bilagan till direktiv 91/493/EEG.

B. Annan värmebehandling

Tvåskaliga blötdjur och marina snäckdjur i skal får i ofruset tillstånd behandlas enligt följande:

1. Nedsänkning i kokande vatten under den tid som behövs för att höja den inre temperaturen i blötdjurets kött till minst 90 °C, och bibehållande av denna minimitemperatur i minst 90 sekunder.
2. Kokning i 3–5 fem minuter i ett slutet kärl i vilket temperaturen är 120–160 °C, och trycket är 2–5 kg/cm², varefter skalen avlägsnas och köttet fryses till en kärntemperatur av -20 °C.
3. Ångkokning under tryck i en sluten struktur där åtminstone kraven på tid och på temperaturen i blötdjurens kött enligt punkt 1 skall respekteras, och värmen sprids jämnt i den slutna strukturen vilket skall garanteras genom en metod vars giltighet säkerställts inom ramen för programmet för egen kontroll.

*BILAGA II***Upphävt beslut och ändring av detta**

Beslut 93/25/EEG (EGT L 16, 25.1.1993, s. 22)

Beslut 97/275/EG (EGT L 108, 25.4.1997, s. 52)

BILAGA III

Jämförelsetabell

Beslut 93/25/EEG	Detta beslut
Artikel 1	Artikel 1
—	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Bilaga	Bilaga I
—	Bilaga II
—	Bilaga III

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE

av den 23 oktober 2003

för de deltagande medlemsstaternas transaktioner med rörelsemedel i utländsk valuta enligt artikel 31.3 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken

(ECB/2003/12)

(2003/775/EG)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

— *nationella centralbanker*: de deltagande medlemsstaternas nationella centralbanker,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artiklarna 31.2, 31.3 och 43.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De deltagande medlemsstaternas transaktioner med rörelsemedel i utländsk valuta skall över en viss bestämd gräns, som skall fastställas i enlighet med artikel 31.3 i stadgan, godkännas av Europeiska centralbanken (ECB) för att överensstämmelse skall säkerställas med gemenskapens penning- och valutapolitik.
- (2) Enligt artikel 31.3 skall ECB-rådet utfärda riktlinjer för att underlätta sådana transaktioner.
- (3) Transaktioner som de nationella centralbankerna genomför som ombud för deltagande medlemsstater, utan notering i de nationella centralbankernas bokföring, täcks av den här riktlinjen, medan transaktioner som de nationella centralbankerna genomför i eget namn och på egen risk, täcks av riktlinjen för de nationella centralbankernas transaktioner enligt artikel 31.3 i stadgan.

— *transaktioner*: alla transaktioner som avses i artikel 23 andra och tredje strecksatserna i stadgan och som genomförs av de deltagande medlemsstaterna på marknaden och innefattar växling av tillgångar i annan valuta än euro mot euro eller mot tillgångar i annan valuta än euro. Här inräknas även utan begränsning transaktioner som genomförs av de nationella centralbankerna för de deltagande medlemsstaternas räkning utan notering i de nationella centralbankernas bokföring,

— *rörelsemedel i utländsk valuta*: innehav av tillgångar i alla beräkningsenheter och valutor utom euro, vilka innehas, direkt eller via ombud, av de deltagande medlemsstaternas offentliga myndigheter,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

— *tillgångar i annan valuta än euro*: värdepapper och övriga tillgångar i ett tredje lands valuta eller beräkningsenheter, oberoende av form,

Artikel 1

Definitioner

I denna riktlinje avses med

— *deltagande medlemsstater*: alla medlemsstater som infört den gemensamma valutan i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

— *utanför marknaden*: valutatransaktioner mellan parter som inte deltar i interbankmarknaden för valutor. Interbankmarknaden består uteslutande av kommersiella finansinstitut. Centralbanker, internationella organisationer, kommersiella icke-finansiella organisationer, deltagande medlemsstater och Europeiska kommissionen anses inte ingå in interbankmarknaden.

Artikel 2

Räckvidd

Denna riktlinje skall tillämpas på transaktioner som de deltagande medlemsstaternas offentliga myndigheter genomför med sina rörelsemedel i utländsk valuta. Det förfarande som fastställs för rapportering *ex ante* och *ex post* från centrala regeringsmyndigheter skiljer sig från vad som gäller för övriga offentliga myndigheter.

Artikel 3

Tröskelvärden för föregående meddelande

1. I bilaga I anges de tröskelvärden vid eller under vilka deltagande medlemsstaters offentliga myndigheter en viss affärsdag kan genomföra transaktioner med sina rörelsemedel i utländsk valuta utan föregående meddelande till ECB, och över vilka tröskelvärden olika typer av transaktioner en viss affärsdag inte får genomföras med sådana rörelsemedel i utländsk valuta utan föregående meddelande till ECB.

2. För följande valutatransaktioner skall inte krävas något föregående meddelande:

- Transaktioner som på vardera hållet innefattar tillgångar i samma utländska valuta (exempelvis växling av amerikanska statsobligationer med medellång löptid mot amerikanska statsskuldväxlar).
- Valutasvappar.
- Transaktioner som genomförs med de nationella centralbankerna.

Artikel 4

Organisationsfrågor

1. Deltagande medlemsstater skall införa lämpliga ordningar för att säkerställa att meddelande ges in till ECB, i enlighet med det förfarande som anges i den här riktlinjen, om sådana transaktioner med rörelsemedel i utländsk valuta som genomförs av de deltagande medlemsstaternas offentliga myndigheter och som överskrider tröskelvärdena i bilaga 1. Detsamma gäller för transaktioner som genomförs av de nationella centralbankerna såsom ombud för deltagande medlemsstater.

2. Deltagande medlemsstaters centrala regeringsmyndigheter skall månatligen ge in uppskattningar till ECB av samtliga transaktioner avseende rörelsemedel i utländsk valuta som kommer att genomföras av medlemsstaternas centrala regeringsmyndigheter, inbegripet sådana transaktioner som genomförs av de nationella centralbankerna såsom ombud för deltagande medlemsstater. Det standardformulär som skall användas för rapportering av sådana uppskattningar är intaget i bilaga II.

3. Övriga offentliga myndigheter skall ge in uppskattningar till ECB av samtliga kommande transaktioner avseende rörelsemedel i utländsk valuta över de i bilaga III angivna, av ECB fastställda, tröskelvärdena, inbegripet sådana transaktioner som genomförs av de nationella centralbankerna såsom ombud för deltagande medlemsstater.

4. De deltagande medlemsstaterna ansvarar för att de krav på rapportering som anges i artiklarna 4 och 6 fullgörs. De skall samla in alla relevanta uppgifter och ge in dem till ECB via respektive nationell centralbank.

Artikel 5

Föregående meddelande och ECB:s godkännande av det avsedda transaktionsförfarandet

1. De deltagande medlemsstaternas offentliga myndigheter, inbegripet de nationella centralbanker som handlar som ombud för medlemsstaterna, skall så tidigt som möjligt meddela ECB alla sina transaktioner avseende egna rörelsemedel i utländsk valuta som överstiger tröskelvärdena enligt artikel 3. Dessa meddelanden skall ha kommit ECB tillhanda senast kl. 11.30 ECB-tid på affärsdagen. Det standardformulär som skall användas för sådana meddelanden är intaget i bilaga IV och skall ges in till ECB via de deltagande medlemsstaternas respektive nationella centralbanker.

2. ECB skall snarast möjligt, och senast kl. 13.00 ECB-tid den avsedda affärsdagen, lämna besked rörande meddelanden som ges in i enlighet med punkt 1. Om svar inte erhållits från ECB vid den tidpunkten, skall transaktionen anses ha godtagits med de bestämmelser och villkor som angetts av den berörda medlemsstatens offentliga myndighet.

3. Om ett meddelande tas emot vid ECB senare än kl. 11.30 skall förfarandet i punkt 5 tillämpas.

4. ECB skall vid bedömningen av inkomna meddelanden så långt möjligt underlätta transaktioner som genomförs av de deltagande medlemsstaternas offentliga myndigheter. ECB skall inrikta bedömningen av transaktionerna på att säkerställa överensstämmelse med gemenskapens penning- och valutapolitik och därvid beakta transaktionernas inverkan på likviditeten inom banksektorn i euroområdet. ECB skall mot bakgrund av dessa överväganden besluta om transaktionen kan genomföras enligt det av den berörda medlemsstaten avsedda tidsschemat och tillvägagångssättet.

5. Under exceptionella förhållanden som sammanhänger med strategiska överväganden, ogynnsamma marknadsförhållanden eller sent inkomna meddelanden från de deltagande medlemsstaterna kan ECB rekommendera ändringar vad avser tidsschemat eller det sätt på vilket transaktionen skall genomföras. ECB skall i dessa fall inleda överläggningar med de berörda parterna, dvs. den berörda nationella offentliga myndigheten och den berörda deltagande medlemsstatens nationella centralbank. ECB kan begära att transaktionen genomförs utanför marknaden (off-market) genom Europeiska centralbanksystemet (ECBS) och därvid kräva att transaktionen genomförs antingen med den berörda nationella centralbanken eller med ECB. ECB kan även begära att det totala beloppet för en sådan transaktion delas i två eller flera transaktioner. ECB kan även begära att transaktionen genomförs delvis utanför marknaden genom ECBS och delvis delas i två eller flera transaktioner, enligt vad som anges ovan.

6. Under mycket exceptionella förhållanden kan ECB begära att transaktionen senareläggs, varvid transaktionen skall skjutas upp under kortast möjliga tid. Transaktionen får inte skjutas upp på obestämd tid och senareläggningen får inte hindra fullgörandet av förpliktelser som förfaller.

Artikel 6

Rapporter om rörelsemedel

1. För att ECB skall kunna få en adekvat bild av nivån på de deltagande medlemsstaternas rörelsemedel i utländsk valuta skall de deltagande medlemsstaterna rapportera sina rörelsemedel i utländsk valuta månatligen *ex post*.
2. Det standardformulär som skall användas av de deltagande medlemsstaternas centrala regeringsmyndigheter för rapportering *ex post* av rörelsemedel i utländsk valuta till ECB är intaget i bilaga V.
3. Övriga offentliga myndigheter i de deltagande medlemsstaterna skall rapportera sina rörelsemedel i utländsk valuta över det av ECB fastställda tröskelvärde som intagits i bilaga VI.

Artikel 7

Sekretess

Alla uppgifter som lämnas i samband med förfaranden enligt den här riktlinjen skall omfattas av sekretess.

Artikel 8

Upphävande av riktlinje ECB/2001/9

Riktlinje ECB/2001/9 skall upphöra att gälla.

Artikel 9

Slutbestämmelser

1. Denna riktlinje riktar sig till de deltagande medlemsstaterna.
2. Denna riktlinje träder i kraft den 1 november 2003.
3. Denna riktlinje skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 23 oktober 2003.

På ECB-rådets vägnar

Willem F. DUISENBERG

Ordförande

BILAGA I

Tröskelvärden för föregående meddelande till ECB rörande medlemsstaternas valutatransaktioner enligt artikel 3.1

Transaktionstyp		Gällande tröskelvärden (per affärsdagen)
Köp eller försäljning av valutatillgångar, för omgående leverans eller på termin	Mot euro	— 500 miljoner euro (bruttotransaktionsbelopp totalt)
	Mot övriga valutatillgångar (cross-currency-transaktioner)	— Motsvarande 500 miljoner euro (bruttotransaktionsbelopp totalt per valutapar)

Det totala bruttotransaktionsbeloppet utgörs av summan av köp och summan av försäljningar av valutatillgångar en viss affärsdag.

Tröskelvärdena gäller även för transaktioner som genomförs av de nationella centralbankerna såsom ombud för deltagande medlemsstater utan notering i de nationella centralbankernas bokföring.

BILAGA II

Standardformulär för rapportering *ex ante* av medlemsstaternas uppskattningar rörande kommande valutatransaktioner enligt artikel 4.2 och 4.3

Deltagande medlemsstaters centrala regeringsmyndigheter skall månatligen ge in uppskattningar till ECB av sina kommande valutatransaktioner. Uppskattningarna skall omfatta alla transaktioner som avses bli genomförda av centrala regeringsmyndigheter. Övriga offentliga myndigheter skall ge in uppskattningar av sina kommande valutatransaktioner över tröskelvärdena i bilaga III. Meddelanden rörande medlemsstaternas uppskattade kommande valutatransaktioner bör innehålla följande uppgifter:

Uppdelning: I valutapar.

Tidsperiod: Månadsvis.

Inges senast: 18.00 ECB-tid sista bankdagen före den månad rapporten avser.

Skall ange: Summan av köp och summan av försäljningar avseende transaktioner mot euro eller cross-currency-transaktioner. Den valuta som skall köpas bör anges i första kolumnen eller första fältet och den valuta som skall säljas i andra kolumnen/fältet. Affärsdag och valutadag bör anges för större transaktioner.

Värdering: Referenskurserna kl. 14.15 meddelandedagen bör användas för att fastställa osäkra belopp.

Avrundning: Till närmast motsvarande miljon euro.

Meddelandena avser en kalendermånad. Tröskelvärdena gäller per affärsdag, dvs. så snart tröskelvärdena förväntas bli överskridna under en eller flera dagar under den kommande månaden måste en *ex ante*-rapport sändas senast den sista bankdagen före den månaden. Den månatliga *ex ante*-rapporten bör omfatta de dagar under vilka tröskelvärdena förväntas bli överskridna.

BILAGA III

Tröskelvärden för rapportering *ex ante* enligt artikel 4.3 från offentliga myndigheter i deltagande medlemsstater (utom centrala regeringsmyndigheter)

Offentliga myndigheter i de deltagande medlemsstaterna (utom centrala regeringsmyndigheter) skall ge in månatliga uppskattningar till ECB av samtliga kommande transaktioner som rör deras rörelsemedel i utländsk valuta över följande tröskelvärden:

Transaktionstyp		Gällande tröskelvärden (per affärsdagen)
Köp eller försäljning av valutatillgångar, för omgående leverans eller på termin	Mot euro	— 100 miljoner euro (bruttotransaktionsbelopp totalt)
	Mot övriga valutatillgångar (cross-currency-transaktioner)	— Motsvarande 500 miljoner euro (bruttotransaktionsbelopp totalt per valutapar)

Det totala bruttotransaktionsbeloppet utgörs av summan av köp och summan av försäljningar av valutatillgångar en viss affärsdag.

BILAGA IV

Föregående ansökningsmeddelanden från deltagande medlemsstater ⁽¹⁾ enligt artikel 5.1 samt ECB:s svar

Föregående meddelanden bör innehålla uppgifter om

- den deltagande medlemsstat som lämnar meddelande om transaktioner,
- den offentliga myndighet som svarar för transaktionen,
- dag och tid för meddelandet,
- affärsdagen,
- valutadagen,
- transaktionsbelopp (i miljoner euro eller motsvarande värde i miljoner euro),
- berörda valutor (ISO-koder),
- transaktionstyp,
- avtalsbaserade förpliktelser som förfaller (ja/nej).

ECB:s svar på föregående meddelanden skall därutöver innehålla uppgifter om

- datum, tid och innehållet i ECB:s svar.

Anmärkning: De deltagande medlemsstaterna bör ge in sina meddelanden till ECB via sina respektive nationella centralbanker.

⁽¹⁾ Det bör påpekas att endast sådana transaktioner som medlemsstaterna genomför på marknaden, dvs. med andra motparter än sina respektive nationella centralbanker, skall meddelas i förväg. Medlemsstaternas transaktioner med sina respektive nationella centralbanker som motparter omfattas av de förfaranden för föregående rapportering och godkännande som gäller för nationella centralbankers transaktioner.

BILAGA V

Standardformulär för rapportering ex post till ecb enligt artikel 6.2 om de deltagande medlemsstaternas innehav av rörelsemedel i utländsk valuta

De deltagande medlemsstaternas centrala regeringsmyndigheter skall månadsvis rapportera sina utestående rörelsemedel i utländsk valuta. Övriga offentliga myndigheter skall rapportera endast om antingen det högsta av det genomsnittliga innehavet för månaden eller innehavet vid slutet av månaden överskrider tröskelvärde i bilaga VI.

Uppdelning: Samtliga rörelsemedel i utländsk valuta, ingen uppdelning efter valuta. Genomsnittet för månaden, månadshögsta, innehavet vid slutet av månaden och månadslägsta.

Tidsperiod: Månadsvis.

Inges senast: 18.00 ECB-tid den femte bankdagen efter rapporteringsperioden.

Skall ange: De deltagande medlemsstaternas totala innehav av utländsk valuta utanför ECBS. Även terminspositioner skall tas med (dvs. terminspositioner bör läggas till de aktuella innehaven och endast en siffra anges per post). Dessutom skall avistatransaktioner som avtalats men ännu inte avvecklats ingå i uppgifterna (dvs. uppgifterna bör sammanställas på affärsdagsbasis).

Värdering: De nationella centralbankerna bör använda referenskurserna kl. 14.15 för att räkna om uppgifterna från de deltagande medlemsstaterna till euro (dvs. om de deltagande medlemsstaterna rapporterar faktiska valutainnehav). Värdepapper bör värderas till marknadspris, men det ställs av praktiska skäl inga krav på att en och samma referensskälla skall användas. Eftersom största delen av rörelsemedlen sannolikt innehas i form av inlåning, bör effekten av något olika marknadskällor för värdering av värdepapper vara begränsad.

Avrundning: Till närmast motsvarande miljon euro.

Det bör noteras att övriga offentliga myndigheter skall rapportera endast om antingen det högsta av det genomsnittliga innehavet för månaden eller innehavet vid slutet av månaden överskrider det tröskelvärde som gäller för rapportering. Om tröskelvärde överskrids skall de emellertid använda samma formulär som centrala regeringsmyndigheter (dvs. genomsnittet för månaden, månadshögsta, innehavet vid slutet av månaden och månadslägsta).

Skyldigheten att rapportera ex post enligt den här bilagan omfattar alla valutatransaktioner som genomförs av de nationella centralbankerna såsom ombud för de deltagande medlemsstaternas offentliga myndigheter.

BILAGA VI

Tröskelvärden för rapportering ex post enligt artikel 6.3 från offentliga myndigheter i de deltagande medlemsstaterna (utom centrala regeringsmyndigheter)

De deltagande medlemsstaternas offentliga myndigheter (utom centrala regeringsmyndigheter) skall rapportera sina rörelsemedel i utländsk valuta till ECB om de överskrider följande tröskelvärde:

Tillgångsslag	Gällande tröskelvärde (per affärsdagen)
Innehav av valutatillgångar (samtliga valutor, i motsvarande miljoner euro): det belopp som rapporteras skall vara det högsta av — genomsnittet för månaden, — innehavet vid slutet av månaden	— motsvarande 50 miljoner euro

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT

av den 23 oktober 2003

om ändring av beslut ECB/2002/12 av den 19 december 2002 om godkännande av den mängd mynt som skall ges ut 2003

(ECB/2003/13)

(2003/776/EG)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 106.2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska centralbanken (ECB) har sedan den 1 januari 1999 ensamrätt att godkänna den mängd euromynt som får ges ut av de medlemsstater som har infört euron (deltagande medlemsstater).
- (2) Baserat på de beräkningar av efterfrågeutvecklingen på euromynt under 2003 som de deltagande medlemsstaterna lämnat in till ECB, godkände ECB den totala mängd euromynt som skall sättas i omlopp och mynt för samlare ej avsedda att sättas i omlopp under 2003 i beslut ECB/2002/12 av den 19 december 2002 om godkännande av den mängd mynt som skall ges ut 2003 ⁽¹⁾.
- (3) Eftersom efterfrågan på euromynt efter övergången 2002 inte varit stabil samt oväntade ekonomiska händelser inträffat, har vissa av de deltagande medlemsstaternas beräkningar som låg till grund för beslut ECB/2002/12 inte varit tillräckligt exakta. Till följd av detta måste dessa deltagande medlemsstater nu ansöka hos ECB om att få ge ut ytterligare euromynt under 2003.
- (4) Den 3 september 2003 ansökte det franska finansministeriet hos ECB om att Frankrike under 2003 skall få ge ut ytterligare 600 miljoner euro i euromynt, avsedda att sättas i omlopp.
- (5) Den 11 september 2003 ansökte Central Bank and Financial Services Authority of Ireland, som ombud för det irländska finansministeriet, hos ECB om att Irland under 2003 skall få ge ut ytterligare 40 miljoner euro i euromynt, avsedda att sättas i omlopp.
- (6) Den 23 september 2003 ansökte det italienska finansministeriet hos ECB om att Italien under 2003 skall få ge ut ytterligare 40 miljoner euro i euromynt, avsedda att sättas i omlopp.

- (7) Den 17 september 2003 ansökte den österrikiska centralbanken, Oesterreichische Nationalbank, hos ECB om att Österrike skall få ge ut ytterligare 40 miljoner euro i euromynt, avsedda att sättas i omlopp.
- (8) ECB bifaller ovan nämnda framställningar om ökning under 2003 av den mängd euromynt, avsedda att sättas i omlopp, som Frankrike, Irland, Italien och Österrike får ge ut. Till följd härav måste tabellen i artikel 1 i beslut ECB/2002/12 ersättas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut ECB/2002/12 ändras på följande sätt:

Tabellen i artikel 1 skall ersättas med följande:

	(miljoner euro)
	Utgivning under 2003 av mynt som skall sättas i omlopp och utgivning av mynt för samlare (ej avsedda att sättas i omlopp)
Belgien	246,9
Tyskland	1 475,0
Grekland	116,4
Spanien	939,0
Frankrike	667,5
Irland	140,6
Italien	155,6
Luxemburg	150,0
Nederländerna	85,0
Österrike	156,0
Portugal	278,0
Finland	300,0"

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 144.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till de deltagande medlemsstaterna.

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 23 oktober 2003.

Willem F. DUISENBERG
ECB:s ordförande
